

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Ryby a soudkyň JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně:

RADEAN s.r.o., IČ 284 16 473
sídlem U Nikolajky 2078/26, 150 00 Praha 5
zast. advokátem JUDr. Zdeňkem Hromádkou
sídlem třída Tomáše Bati 385, 763 02 Zlín

proti

žalovanému:

Ministerstvo financí
sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 1

za účasti osoby
zúčastněné na řízení:

Česká republika, Ministerstvo pro místní rozvoj
sídlem Staroměstské nám. 932/6, 110 15 Praha 1
od 1. 1. 2022 ze zákona právní a procesní nástupkyně Regionální
rady regionu soudržnosti Střední Morava, která byl osobou
zúčastněnou na řízení do 31. 12. 2021

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2018 č. j. MF-13092/2016/1203-25

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět přezkumu

1. Žalobkyně uvádí, že jí byla ze strany Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava (dále také „*rada*“ nebo „*poskytovatel dotace*“) doručena výpověď smlouvy o poskytnutí dotace na individuální projekt z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Střední Morava, datovaná ke dni 19. 10. 2015 (dále také „*výpověď smlouvy*“). Smlouva o poskytnutí dotace byla mezi žalobkyní a radou uzavřena dne 15. 11. 2013. Žalobou, včasně podanou, se žalobkyně domáhá u Městského soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“) zrušení navazujícího rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2018 č. j. MF-13092/2016/1203-25 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“). Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl návrh žalobkyně na určení neplatnosti výpovědi smlouvy o poskytnutí dotace. Žalobkyně navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému zpět k dalšímu řízení. Požaduje rovněž přiznání náhrady nákladů soudního řízení.

II. Žalobní body

2. Žalobkyně úvodem shrnuje, že na základě platně uzavřené smlouvy o poskytnutí dotace na individuální projekt z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Střední Morava číslo ÚRR D-2013/0126/OKP, uzavřené s radou dne 15. 11. 2013, ve znění pozdějších dodatků (dále také „*smlouva*“ nebo „*smlouva o poskytnutí dotace*“), se stala příjemcem dotace na úhradu způsobilých výdajů vzniklých při realizaci projektu předloženého v rámci Výzvy č. 34 s názvem „*Hotel Hit – vybudování vnější a vnitřní sportovně relaxační infrastruktury*“, reg. 5. projektů CZ. 1.12/3,3.00/34.01737. Následně, v období od 15. 11. 2013 do 19. 10. 2015, kdy byla smlouva vypovězena, pak obě smluvní strany smlouvu bez výhrad plnily. I přes následný a podle názoru žalobkyně nezákonný postup rady a žalovaného vše vyústilo v dokončení projektu a finální dostavění hotelu Hit. Projekt byl dokončen jen díky bonitě společníků a finančnímu zdraví žalobkyně. Důvodem vypovězení smlouvy byl vznik nesrovnalosti, podle které nesmí u projektu, který žalobkyně předložila, dosahovat finanční zdraví žadatele o dotaci nedostačujících hodnot E a F; finanční zdraví žadatele musí dosahovat hodnot A, B, C nebo D.
3. V období, kdy byla smlouva vypovězena, byl pak žalobkyni doručen navíc také zajišťovací příkaz č. j. OKN-ZAJ 12/2015 ze dne 12. 10. 2015, kterým byla žalobkyni uložena povinnost zajistit úhradu daně, která nebyla dosud stanovena, a to složením jistoty ve výši 11 644 044,84 Kč. Tato povinnost byla stanovena na základě usnesení o zahájení trestního stíhání tehdejšího jednatele žalobkyně (č. j. UOOZ.1389-270/TC-292600); správce daně pouze v této skutečnosti spatřoval odůvodněné riziko, že daň bude v budoucnu nevymahatelná. Jelikož tehdejší jednatel žalobkyně měl podle správce daně jednat ve prospěch žalobkyně jakožto právnické osoby, byly podle správce daně splněny zákonné podmínky přičitatelnosti tvrzeného trestného jednání žalobkyni a byla tedy dána zmíněná důvodná obava stran eventuální budoucí nedobytnosti daně. V takovéto nastalé atmosféře došlo také k jednostranné a (podle žalobkyně) nezákonné výpovědi smlouvy o poskytnutí dotace, která však byla do té doby plněna oběma smluvními stranami. Následně byl vydán platební výměr ze dne 13. 11. 2015 č. j. OKN-PRK 12/2015.
4. Podle žalobkyně je nepřijatelné, aby v důsledku atmosféry zahajovaných trestních stíhání a tehdy zcela neověřených a nijak neprokázaných skutečností byla žalobkyně jakožto právnická osoba přímo i nepřímo postihována odepřením možnosti čerpat dotace z platné smlouvy, a to zvláště za situace, kdy žalobkyně zcela naplnila stanovený účel dotace, po celou dobu plnila podle uzavřené smlouvy a i přes výpověď smlouvy projekt realizovala, investovala do něj a úspěšně jej finalizovala. Žalobkyně uvádí, že pokládá za nepřipadné, aby rada a žalovaný vycházeli primárně z prozatím neprokázaného a domnělého trestného jednání fyzické osoby. Žalobkyně měla být ze strany rady a žalovaného posuzována jakožto právnická osoba (žadatelka o dotaci), která konstantně prokazovala schopnost projekt dokončit a následnou kolaudaci projektu naplnila

samotný účel poskytnuté dotace. Tyto objektivizované skutečnosti podle žalobkyně prokazují její finanční soběstačnost. Tu prokazuje i schopnost žalobkyně odvést dosud vyčerpanou dotaci zpět k rukám poskytovatele dotace. Přesto, že bylo dokončení projektu významně ohroženo výpovědí smlouvy a odepřením čerpání dotace, byly vzhledem k objektivnímu finančnímu zdraví žalobkyně nalezeny náhradní finanční zdroje a podařilo se (byť za zvýšených nákladů a úsilí) projekt hotelu HIT zprovoznit. Podle žalobkyně nebylo v předmětné době adekvátní a proporcionální přistoupit bez dalšího k výpovědi smlouvy, ale mělo dojít k pečlivému a úplnému zjištění skutkového stavu a přijetí přiměřených opatření.

5. V *prvním žalobním bodě* tak žalobkyně namítá, že rada i žalovaný ve správním řízení vyvodili nesprávné skutkové a právní závěry a že zejména ve vztahu k finančnímu zdraví žalobkyně a její tehdejší bonitě nedostatečně zjistili skutkový stav věci a nevypořádali se s argumentací a návrhy žalobkyně, přičemž v tomto směru došlo k nesprávným právním závěrům v tom smyslu, že žalobkyni neměla být dotace udělena. Napadené rozhodnutí je tedy vzhledem k nedostatečným zjištěním a nedostačujícím odůvodnění nepřezkoumatelné.
6. Žalobkyně je toho názoru, že finanční zdraví žadatele o dotaci je třeba posuzovat podle skutečného stavu účetnictví a jeho majetkových poměrů v době podání žádosti o dotaci. Je nepřipustné dospět k závěru o nedostatečnosti finančního zdraví žadatele pouze na základě porovnání dat dostupných z účetních výkazů, které žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, aniž by se přistoupilo ke zkoumání skutečných ekonomických poměrů žalobkyně v době podání její projektové žádosti. Svou ekonomickou situaci a dostatečné finanční zdraví navíc žalobkyně opakovaně prokazovala v průběhu účinnosti smlouvy, jakož i po odčerpání poskytnuté dotace, kdy projekt úspěšně dokončila.
7. Žalovaný v daném případě nedostatečně zjistil objektivní skutkový stav týkající se finančního zdraví žalobkyně a neprovedl žádné úkony vedoucí ke zjištění reálné ekonomické situace žalobkyně v době podání projektové žádosti. Žalovaný neprovedl navrhovaný důkaz výsledkem osob v postavení statutárního orgánu společnosti QUANTUM CZ s.r.o. ani se s tímto důkazním návrhem v napadeném rozhodnutí nijak nevypořádal. Žalovaný nezohlednil ani stanovisko společnosti FACTA s.r.o., z něhož vyplývá, že stav účetnictví žalobkyně předložený k oficiální žádosti o dotaci byl objektivně sestaven tak, že prokazoval finanční zdraví žalobkyně bez ohledu na listinné důkazy a na úmyslné či neúmyslné jednání následně trestně stíhaného původního jednatele žalobkyně. Pokud by byly tyto důkazní návrhy provedeny, musel by žalovaný dojít k závěru, že účetní výkazy, předložené spolu s projektovou žádostí a ověřené Finančním úřadem pro Prahu 5 dne 15. 8. 2012 odrážejí reálné finanční zdraví žalobkyně v době podání projektové žádosti. Žalobkyně odmítá, že by nepředložila finančnímu úřadu takové účetní výkazy, které dokládají převod prostředků do majetku žalobkyně, a tedy její tehdejší bonitu a finanční zdraví. Tyto výkazy sice byly finančnímu úřadu předloženy dodatečně (dne 15. 8. 2012), avšak zástupce žalobkyně finanční úřad navštívil za účelem jejich doložení, nikoli pouze za účelem jejich ověření, jak konstatuje žalovaný na str. 19 napadeného rozhodnutí. Pokud finanční úřad administrativně pochybil a s těmito dokumenty nepracoval, nemůže jít tento fakt k tíži žalobkyně a mít za konsekvenci mj. výpověď smlouvy o poskytnutí dotace. Rada nebo žalovaný měli provést šetření ohledně toho, jaké výkazy byly finančnímu úřadu předloženy. Žalobkyně rovněž odmítá, že by finančnímu úřadu úmyslně předložila nepravdivé účetní výkazy. Jak bylo zmíněno, tyto výkazy žalobkyně doložila finančnímu úřadu v srpnu 2012. Jestliže pak byla žádost o dotaci vytvořena a podána dne 2. 9. 2012, je jasné, že v tuto dobu měl správce daně prokazatelně k dispozici účetní výkazy, které korespondovaly s dokumentací, která byla jako příloha uložena v informačním systému poskytovatele dotace. Nemohlo proto dojít k úmyslnému předložení nepravdivých účetních výkazů. Žalobkyně trvá na tom, že byly předloženy aktuální a pravdivé účetní výkazy potvrzující finanční zdraví žadatele o dotaci. Tato skutečnost je potvrzena i čestným prohlášením, v jehož rámci žalobkyně potvrdila správnost předkládaných výkazů a dokumentů. Tvrdí-li rada, resp. žalovaný, že žalobkyně ke dni podání projektové žádosti skutečně kritérium finančního

zdraví nesplňovala, pak měly tyto správní orgány své tvrzení důkladně prošetřit, provést výsledky osob, zjistit skutečnosti u zdroje informací a následně své tvrzení důkazně doložit a odůvodnit svá rozhodnutí přezkoumatelným způsobem, k čemuž nedošlo.

8. Žalobkyně činí spornými také závěry uvedené na str. 22 a 23 napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný pozastavuje nad tím, jak se mohly příplatky mimo základní kapitál žalobkyně, schválené během valné hromady konané dne 12. 4. 2012, promítnout do účetních výkazů za roky 2010 a 2011. Žalobkyně k tomu uvedla, že na dané valné hromadě byly příspěvky pouze formálně a dodatečně schváleny a datace valné hromady automaticky neznamená, že by finanční prostředky nebyly převedeny již před konáním valné hromady. Nic také nebrání tomu, aby byly příplatky mimo základní kapitál společnosti schváleny valnou hromadou až dodatečně.
9. Žalobkyně ve výše uvedeném kontextu odkazuje také na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 6. 2017 č. j. 65 Af 7/2016-55, kterým byl zrušen výše zmíněný zajišťovací příkaz i rozhodnutí Ministerstva financí, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti zajišťovacímu příkazu a v němž Krajský soud v Ostravě mj. konstatoval, že *předně považuje krajský soud za nutné zdůraznit, že žalovaný ani správce daně ve svých rozhodnutích neuvedli žádné indicie a závěry o ekonomické situaci daňového subjektu, které by odůvodňovaly vydání zajišťovacího příkazu. Ani z obsahu spisu se nepodává, že by ekonomická situace žalobkyně byla předmětem zkoumání správce daně či žalovaného. Jediný výstup ohledně ekonomické situace žalobkyně se podává v konstatování, že kdyby žalobkyně předložila účetní výkazy k žádosti o dotaci ty, které byly uloženy u příslušného finančního úřadu, pak by mu dotace přiznána nebyla, neboť finanční zdraví žalobce by dostalo hodnotu F. Uvedené se však podává toliko z kontrolních protokolů a ze skutkových zjištění správce daně, resp. žalovaného. Uvedené skutkové zjištění se však nepromítlo do úvah správce daně, resp. žalovaného stran ekonomické situace žalobce. Tedy nelze uzavřít, že by při vydání zajišťovacího příkazu, potažmo napadeného rozhodnutí, byla ekonomická situace žalobce (jeho poměry) ve vztahu k odůvodněné obavě jakkoli zohledňována a v tomto ohledu je zajišťovací příkaz, tak jako napadené rozhodnutí zcela nedostatečné.*
10. Ve *druhém žalobním bodě* žalobkyně namítá, že smlouva nebyla vypovězena pro některý ze sjednaných důvodů, ale v návaznosti na libovůli rady, která při vypovězení smlouvy neoprávněně uplatnila vrchnostenský přístup k žalobkyni. Ten však měl být uplatňován pouze do chvíle, než byla uzavřena smlouva o poskytnutí dotace. Žalobkyně uvádí, že jelikož se v daném případě jedná o veřejnoprávní smlouvu, která se řídí veřejnoprávními předpisy, lze činnost spojenou s poskytováním dotace rozdělit na dvě fáze: první fáze probíhá před uzavřením smlouvy a charakterizuje ji nerovnost účastníků a vrchnostenský postup dotačního orgánu, který o žádosti o dotaci rozhoduje, druhá fáze pak nastává samotným uzavřením veřejnoprávní smlouvy, při němž dochází k úpravě vztahu mezi příjemcem a poskytovatelem dotace, který je modifikován jak v oblasti práva hmotného, tak práva procesního. Veřejnoprávní smlouva je tak stejně jako smlouva soukromoprávní primárně založena na smluvním konsensu, tedy na vzájemně adresovaných, obsahově shodných a svobodných projevech vůle dvou nebo více stran. I u smluv veřejnoprávních tedy opět výrazným způsobem prostupuje do popředí zásada *pacta sunt servanda*, ke které Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ve věci sp. zn. 2 Afs 49/2007 zaujal následující stanovisko, podle něhož *zásada pacta sunt servanda je obecným právním principem a vztahuje se i na veřejnoprávní smlouvy a podle něhož i tyto smlouvy se musí dodržovat*. Žalobkyně pak v tomto směru odkázala i na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věcech sp. zn. 9 Afs 38/2013 a 1 Afs 66/2013.
11. Žalobkyně dále zdůrazňuje, že rada v první fázi řízení o poskytnutí dotace konstatovala, že žalobkyně dostala všem kritériím pro udělení dotace, což vyústilo v uzavření smlouvy. Postup, kdy se rada ve výpovědi smlouvy dovolává čl. 16 odst. 3 písm. a) smlouvy a jako důvod výpovědi označuje vznik nesrovnalosti spočívající v porušení podmínek Výzvy č. 34/2012, nelze akceptovat, jelikož výpověď smlouvy musí být podle čl. 16 odst. 3 písm. a) smlouvy vystavena na vzniku nesrovnalostí (nikoli „nesrovnalostí“). Smluvní výpovědní důvod neumožňuje, aby jednotlivá nesrovnalost (byť významná) mohla být důvodem výpovědi. Při tvorbě textu smlouvy (autorem a předkladatelem byla rada) byl úmyslně a vědomě užíván plurál. Tím došlo ke

smluvnímu konsensu a rovněž k vytvoření právní jistoty žalobkyně. K naplnění výpovědního důvodu tedy vůbec nedošlo, neboť žádné nesrovnalosti nebyly správními orgány prokázány. Tyto orgány měly naopak k dispozici výkazy, podle nichž žalobkyně splňovala kritéria k poskytnutí dotace. Nedošlo tak k dostatečnému zjištění skutkového stavu a žalovaný na tomto nedostatečném základě nesprávně dovodil, že došlo k naplnění výpovědního důvodu ve smyslu čl. 16 odst. 3 písm. a) smlouvy o poskytnutí dotace. Po uzavření smlouvy se měly strany řídit zásadou *pacta sunt servanda* a činit pouze právní úkony předpokládané v textu smlouvy. Uzavřená smlouva stran výpovědních důvodů hovoří o vzniku nesrovnalostí, tedy zdůrazňuje, že důvodem výpovědi smlouvy musí být podstatné porušení povinností příjemcem dotace. Žalobkyně je toho názoru, že za podstatné porušení smlouvy nelze považovat domněnku porušení podmínek Výzvy č. 34/2014 bez toho, aby bylo nepochybně postaveno najisto, jaké bylo objektivizované finanční zdraví žadatele (žalobkyně). Bez řádného šetření provedeného smluvní stranou vypovídající smlouvu (radou) nemůže být domněnka nedostatečného finančního zdraví žalobkyně považována za osvědčenou, reálnou a postavenou najisto. Nelze navíc vystavět výpověď smlouvy na takovém výpovědním důvodu, který prokazatelně neodpovídá uzavřené smlouvě. V daném případě je tedy v očích žalobkyně výpověď smlouvy neplatná. Žalobkyně má za to, že rada i ve druhé fázi dotačního řízení vystupovala v ohledu výpovědi smlouvy vrchnostensky, čímž zasáhla do právní sféry žalobkyně. Legislativce ponechává podle žalobkyně výpověď smlouvy a její podmínky na vůli smluvních stran (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 1 As 19/2013). Tomu odpovídá závazek obou smluvních stran se řídit uzavřenou smlouvou a vypovědět ji pouze za podmínek ujednaných ve smlouvě. Podle názoru žalobkyně byla v daném případě výpověď smlouvy učiněna chybně a v rozporu se smlouvou a je proto neplatná.

12. Žalobkyně dále doplnila, že rada mohla autoritativní procesní postup zvolit pouze ve fázi před uzavřením samotné smlouvy, kdy měla také sama vyhodnotit, zda žalobkyně splňuje veškerá kritéria pro poskytnutí dotace. V této fázi měla také rada zjistit, zda finanční zdraví žalobkyně dosahuje hodnoty A, B, C, D nebo hodnot E či F, které odůvodňují neposkytnutí dotace. Nesprávný postup rady v této fázi řízení pak nemůže jít k tíži žalobkyně. Jak již bylo uvedeno, rada měla navíc k dispozici veškeré relevantní účetní výkazy žalobkyně, které prokazovaly finanční zdraví žalobkyně do té míry, že byla oprávněnou příjemkyní dané dotace. Žalobkyně poukázala také na to, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s její argumentací, která se týkala právě finančního zdraví žalobkyně, a že její podání ve svém odůvodnění vůbec nevzal v potaz. Nedošlo tak k objektivnímu zjištění skutkového stavu.
13. V rámci *třetího žalobního bodu* žalobkyně konstatuje, že daná smlouva o poskytnutí dotace obchází v části týkající se výpovědi smlouvy a jejích účinků zákon. Žalobkyně poukazuje na to, že s odkazem na ust. § 170 správního řádu nelze od veřejnoprávní smlouvy odstoupit. V daném případě je však v čl. 16 odst. 4, větě druhé smlouvy uvedeno, že *příjemce je povinen vrátit bezhotovostním převodem na účet poskytovatele všechny dotace, které od něj obdržel jako částky dotace, a to do 10 pracovních dnů po uplynutí výpovědní lhůty, nerozhodne-li poskytovatel jinak*. Z této dikce podle žalobkyně vyplývá, že rada, která je navíc autorkou předem daného a žalobkyní neovlivnitelného textu smlouvy, přisuzuje výpovědi zcela nepatřičné a nesprávné právní účinky – zrušení závazku od samého počátku (s účinky *ex tunc*), které jsou materiálními znaky odstoupení od smlouvy, nikoli výpovědi smlouvy. Jak bylo uvedeno výše, podle ust. § 170 správního řádu však nelze od smlouvy odstoupit a podle ust. § 159 odst. 2 správního řádu nesmí být veřejnoprávní smlouva v rozporu s právními předpisy, nesmí je obcházet a musí být v souladu s veřejným zájmem. Žalobkyně má za to, že právní účinky výpovědi smlouvy koncipované v textu smlouvy, rušící závazek od samotného počátku, nejsou v souladu s právními předpisy a obcházejí zákon. Žalobkyni pak byla navíc nezákonnými praktikami rady a žalovaného způsobena závažná újma, a to v tom smyslu, že žalobkyně musela vyčerpané dotace vrátit a správní orgány svými neobjektivními zjištěními bezprostředně ohrožily zájmy žalobkyně, realizaci a řádné dokončení dotací podpořeného projektu, jakož i obecné cíle podpory regionálního rozvoje. Dobré jméno žalobkyně bylo zásadně

zneváženo a její vztahy se zákazníky byly narušeny; jednání o obsazení a dalších činnostech týkajících se hotelu musela být pozastavena a odložena, důvěra v žalobkyni musela být znovu budována od samého počátku.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě, replika a doplnění žalobní argumentace žalobkyně

14. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že napadené rozhodnutí netrpí vytýkanými vadami a že nesouhlasí se žalobními námitkami. Žalovaný předně uvedl, že důvodem výpovědi smlouvy o poskytnutí dotace byl vznik nesrovnalosti, podle které nesmí u projektu, který žalobkyně předložila, dosahovat finanční zdraví žadatele o dotaci nedostačujících hodnot E a F; finanční zdraví žadatele musí dosahovat hodnot A, B, C nebo D. Provedením kontroly po poskytnutí dotace a uzavření veřejnosprávní smlouvy bylo zjištěno, že žalobkyně předložila poskytovateli dotace v rámci projektové žádosti účetní výkazy, které nebyly posledními účetními výkazy sestavenými za účetní období roku 2010 a 2011. Účetní výkazy předložené žalobkyní byly opatřeny razítkem Finančního úřadu pro Prahu 5, ačkoli Finanční úřad pro Prahu 5 tyto účetní výkazy neevidoval. Rada v rámci podaných daňových přiznání za roky 2010 a 2011 eviduje účetní výkazy, které byly sestaveny později a na jejichž základě dosahuje finanční zdraví žalobkyně hodnoty F. Její žádosti o dotaci tak nemělo být vůbec vyhověno. Tato zjištění byla odhalena kontrolou, přičemž kontrolní skupina učinila závěr, že žalobkyně předložila v rámci projektové žádosti účetní výkazy, které nebyly posledními účetními výkazy sestavenými za účetní období let 2010 a 2011 a neodpovídají účetním výkazům předloženým příslušnému finančnímu úřadu. Toto pochybení žalobkyně by se navíc dalo označit i za porušení podmínek rozpočtové kázně. Jednalo se totiž o porušení podmínek, za nichž byla dotace poskytnuta (viz ust. § 22 odst. 1, 2 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „*zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů*“). Existovala navíc další dvě porušení rozpočtové kázně, pro která mohla být smlouva vypovězena (nedodržení termínu dokončení projektu a neoprávněná fakturace). Došlo tedy k materiálnímu naplnění výpovědního důvodu ve smyslu čl. 16 odst. 3 písm. a) smlouvy o poskytnutí dotace.
15. Jak bylo zmíněno, v rámci projektové žádosti žalobkyně předložila účetní výkazy za roky 2010 a 2011 (prokazovaly finanční zdraví žalobkyně v hodnotě D), které nebyly posledními účetními výkazy sestavenými za účetní období let 2010 a 2011. Těmi disponoval Finanční úřad pro Prahu 5 (ty prokazovaly finanční zdraví žalobkyně v hodnotě F). Za situace, kdy dokumentace předložená k žádosti o dotaci (prokazovala finanční zdraví žalobkyně v hodnotě D) svým vyhotovením časově předchází dokumentaci, se kterou disponoval Finanční úřad pro Prahu 5 (prokazovala finanční zdraví žalobkyně v hodnotě F), nemohlo se v průběhu procesu uzavírání předmětné dotační smlouvy jednat ani o opravu nebo optimalizaci již existujících účetních záznamů; „*optimalizované*“ účetní výkazy, prokazující finanční zdraví žalobkyně v hodnotě D, totiž časově předchází výkazům vyhotoveným nejpozději, tedy těm, s nimiž disponoval Finanční úřad pro Prahu 5 a které prokazovaly finanční zdraví žalobkyně pouze v hodnotě F. Nemohlo tedy jít o optimalizaci nebo opravu již existujících účetních výkazů ve smyslu ustanovení § 17 odst. 4 zákona o účetnictví.
16. K tvrzení žalobkyně ohledně nenaplnění výpovědního důvodu podle čl. 16 odst. 3 písm. a) smlouvy o poskytnutí dotace žalovaný uvádí, že v tomto článku je obsaženo slovní spojení „*vznik nesrovnalosti*“ v singuláru, nikoli „*vznik nesrovnalostí*“ v plurálu. I kdyby však toto ujednání obsahovalo dané slovní spojení v množném čísle, nemůže tato skutečnost podle žalovaného založit neplatnost výpovědi smlouvy. Podle čl. 16 odst. 3 smlouvy je totiž poskytovatel oprávněn vypovědět smlouvu „*z důvodu podstatného porušení povinností příjemcem, kterými se zejména rozumí...*“, z čehož plyne, že důvodem výpovědi je vždy (jedno) podstatné porušení povinností příjemcem a také to, že výčet konkrétních důvodů uvedený pod písmeny a) až g) je demonstrativní. Žalovaný poukázal také na to, že veřejnoprávní smlouvu lze vypovědět i bez udání důvodu (podle

rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2013 č. j. 1 As 19/2013-130). Dále žalovaný uvádí, že ustanovení čl. 16 smlouvy přiznává poskytovateli určitý prostor pro uvážení, co považuje za podstatné porušení povinností příjemcem. Dobrá vůle státu poskytnout prostředky z rozpočtu musí být totiž vyvážena přísnými podmínkami, které zavazují příjemce dotace a poskytovatel dotace může mít na příjemce i vyšší nároky, než jiné orgány, které věc kontrolují z titulu jiné pravomoci (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017 č. j. 10 Afs 86/2017-42). Žalobkyně uzavřela smlouvu o poskytnutí dotace svobodně, porušila povinnost a musí tak nést důsledky spojené s tímto porušením povinnosti, které rovněž byly jasné sjednány ve smlouvě. V tomto směru žalovaný rovněž poukázal na zásadu *pacta sunt servanda* a rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 49/2007-96.

17. Žalovaný též konstatoval, že se vypořádal se všemi vyjádřeními žalobkyně a že na základě bezvadně provedeného dokazování učinil zcela legitimní závěry. Žalobkyně v řízení nepředložila žádný důkaz, který by správní orgány přesvědčil o tom, že výpověď smlouvy nebyla po právu. Žalobkyně tak neunesla důkazní břemeno a neprokázala, že výpověď smlouvy byla protiprávní. Žalovaný doplnil, že správní orgán není povinen provést jakýkoli důkaz navržený účastníkem řízení, nýbrž pouze ten, který vede k náležitému objasnění skutkového stavu věci, o kterém by nevznikaly důvodné pochybnosti. Platí, že v případě, že žádost o dotaci administruje subjekt odlišný od žadatele, popř. příjemce dotace, tento subjekt vždy pracuje s údaji předloženými žadatelem nebo příjemcem; administrátor nemůže jakkoli ovlivnit samotné finanční zdraví žadatele či příjemce. Za splnění všech podmínek poskytnutí dotace je odpovědný výhradně příjemce dotace, a to i v případě, že skutečnosti nezávislé na jeho vůli ovlivní realizaci projektu (srov. přiměřeně též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2009 č. j. 5 Afs 70/2008-152 nebo ze dne 15. 8. 2012 č. j. 1 Afs 15/2012-38). Žalovaný nepovažoval provedení výsledku statutárů společnosti QUANTUM s.r.o. a další navrhované důkazy za jakkoli přínosné či relevantní, takže je neprováděl. Žalovaný podle svého vyjádření vycházel z předložených listinných důkazů, na jejichž základě byl skutkový stav zjištěn dostatečně přesně a učinil také správné právní závěry. Žalovaný v tomto směru také odkázal na ust. § 141 odst. 6 a na ust. § 51 a § 52 správního řádu.
18. Žalovaný nesouhlasí ani s tvrzením žalobkyně ohledně toho, že valná hromada společnosti RADEAN s.r.o. skutečně dne 12. 4. 2012 pouze formálně a dodatečně schválila záměr společníků poskytnout příplatky mimo základní kapitál společnosti. Z komentáře k § 121 obchodního zákoníku vyplývá, že schválení příplatků valnou hromadou by mělo předcházet samotnému poskytnutí příplatku. Ze zápisu neplyne, že by valná hromada schvalovala tento záměr až *ex post*. Žalovaný tedy zdejšímu soudu navrhl zamítnutí žaloby a nepřiznání nároku na náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků.
19. V replice k vyjádření žalovaného setrvala žalobkyně na své žalobní argumentaci. Doplnila, že Finanční úřad pro Prahu 5 musel disponovat s relevantními účetními výkazy, jelikož ty byly předloženy ještě před podáním žádosti o poskytnutí dotace a nemohlo tak dojít k úmyslnému předložení nepravdivých výkazů. Výkazy byly navíc sestaveny odbornou účetní společností. Žalobkyně poznamenala, že před plněním ze smlouvy o poskytnutí dotace probíhala ze strany rady odborná, přísná a profesionální kontrola, zda žadatel a budoucí příjemce dotace splňuje kritéria pro její udělení. Tato pravidla pak rada sama vytvořila. Rada při svém šetření nezjistila žádné pochybnosti o splnění podmínek poskytnutí dotace a předsmluvní, kontrolní, část uzavřel s tím, že udělení dotace je adekvátní. Ověřovala-li rada ekonomickou situaci žalobkyně před poskytnutím dotace liknavě a zjistila-li určitý možný rozpor až posléze při plnění smlouvy o poskytnutí dotace, mohla si skutečnou situaci ohledně finančního zdraví žalobkyně kdykoli ověřit mj. u příslušného finančního úřadu, který by radě (či žalovanému) musel předložit u něj založené finanční výkazy ze dne 15. 8. 2012, které jasné svědčily o ekonomické stabilitě žalobkyně. Takový procesní postup však rada nezvolila a podle názoru žalobkyně k výpovědi smlouvy o poskytnutí dotace nemůže stačit pouhá domněnka o porušení podmínek poskytované dotace, tím spíše za situace, kdy byla dotace již ve stavu čerpání a smlouva byla bezvýhradně plněna.
20. Dále žalobkyně konstatovala, že ze strany rady ani žalovaného nebylo nikdy rozporováno

dodržování rozpočtové kázně žalobkyní. Pokud taková zjištění rada vygenerovala, měla být vtčlena již do samotné výpovědi smlouvy a nikoli uplatňována až nyní v rámci soudního přezkumu. Žalobkyně také připomněla, že veřejnoprávní smlouva musí být jednoznačná a není přijatelné, aby nejasnosti smlouvy ztížily pozici slabší strany, tedy příjemce dotace. V tomto ohledu žalobkyně zopakovala, že nedošlo k naplnění výpovědního důvodu ve smyslu § 16 odst. 3 písm. a) smlouvy. Žalobkyně dále uvedla, že tvrzený vznik nesrovnalostí měl být ze strany rady a žalovaného náležitě prokázán a žalovaný i rada měli v tomto směru povinnost unést důkazní břemeno, které však neunesli.

21. Žalobkyně podle svého přesvědčení předložila veškeré potřebné důkazy k prokázání svého finančního zdraví již se samotnou žádostí o poskytnutí dotace a v průběhu plnění smlouvy opakovaně prokázala, že je schopna na projektu pracovat a že je bonitní. K neprovedení výsledku statutárů společnosti QUANTUM s.r.o. žalobkyně dodala, že je zarážející, že právě v době, kdy vzhledem k vedenému trestnímu řízení panovala důvodná pochybnost o správném skutkovém stavu a správní orgán tak byl nucen pracovat převážně s domněnkami, nebyly předvolány takové osoby, které by stav věci mohly náležitě objasnit. Žalobkyně zastává názor, že výsledk výše navrhovaných svědků by zcela jistě vedl k vyřešení sporných otázek, neboť se jedná o osoby, které se bezprostředně podílely na procesu schvalování, přidělování a následně i čerpání předmětné dotace.
22. Žalobkyně poukázala také na to, že jak společnost RADEAN s.r.o., tak i její tehdejší jednatel Ing. Kozlovský, byli zproštěni obžaloby z trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 trestního zákoníku, kterého se měli dopustit právě tím, že měli vytvořit nepravdivé a zkreslené účetní výkazy, prokazující finanční zdraví žalobkyně v hodnotě D a tyto posléze předložit k žádosti o poskytnutí dotace. Důvodem zproštění byla skutečnost, že se nepodařilo prokázat, že se stal skutek, pro který byli obžalovaní stíháni (viz rozsudek Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, sp. zn. 61 T 8/2018, ze dne 12. 11. 2018, v právní moci dnem 13. 12. 2018). V tomto rozsudku je mj. uvedeno, že *samotné údaje uvedené v účetních výkazech pak reálně odpovídaly finanční situaci a společnost tak splňovala kritéria finančního zdraví. K dané věci byl na žádost obhajoby vypracován znalecký posudek, který je v rámci rozboru důkazů uveden výše a který potvrzuje obhajobu obžalovaného. Podle obžalovaného byly skutečnosti, které vyplynuly z valné hromady, předloženy Finančnímu úřadu pro Prahu 5 a neví, z jakých důvodů tyto doklady na finančním úřadu chybí. ... Podle názoru nalézacího soudu je tvrzení finančního úřadu o tom, že dne 15. 8. 2012 byl společností RADEAN s.r.o. požádán o ověření pravosti kopií výkazů za roky 2010 a 2011, přičemž finanční úřad netušil, že se předložené výkazy od původních liší, vysoce diskutabilní, neboť finanční úřad je plně zodpovědný za pravdivost ověřených kopií. Pokud na dotčeném finančním úřadě panuje dle jeho vlastního vyjádření režim, který umožňuje potvrzení údajně podstrčených listin a uvedení tak finančního úřadu v omyl, je podle názoru nalézacího soudu možné připustit úvahu o ztrátě dokumentů, případně založení dokumentů, které byly na takto pracujícím úřadě možná předloženy zástupcem společnosti RADEAN s.r.o. ... Obžaloba nepředložila dostatečný důkazní materiál, který by soudu umožnil učinit závěr o prokázání trestné činnosti obžalovaným mimo jakoukoliv rozumnou pochybnost.* Žalobkyně tak v rámci repliky setrvala na svém žalobním návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí a přiznání náhrady nákladů soudního řízení.
23. V doplnění svého vyjádření a žalobní argumentace, datovaném dnem 2. 9. 2021, žalobkyně městskému soudu sdělila podrobnosti ohledně daňového řízení, které následovalo po vypovězení dotační smlouvy a v němž byla v souvislosti s vypovězením dotační smlouvy a vrácením dotace žalobkyni uložena povinnost uhradit správci daně částku přesahující 11 milionů Kč. Žalobkyně konstatovala, že rada svým rozhodnutím ze dne 3. 9. 2019 č. j. OKN-ZAS 12/2015 zastavila daňové řízení, neboť řízení o námitce ve smyslu ust. § 159 odst. 1 daňového řádu, kterou žalobkyně podala proti exekučním příkazům, se stalo bezpředmětným. Dne 2. 10. 2019 podala žalobkyně proti tomuto rozhodnutí odvolání, přičemž žalovaný v létě 2020 žalobkyni písemně sdělil, že s rozhodnutím o odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení posečká do doby, než bude ukončeno toto soudní řízení. Žalovaný o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí o zastavení řízení nerozhodl přesto, že dřívější podkladový zajišťovací příkaz ze dne 12. 10. 2015 byl zrušen Krajským soudem v Ostravě v řízení vedeném pod sp. zn. 65 Af 7/2016 a že jednatelé žalobkyně

byli zproštěni obžaloby z hospodářské trestné činnosti (s tím, že toto neprokázané podezření na trestnou činnost bylo stěžejním důvodem pro výpověď dotační smlouvy). Žalovaný svou nečinností prohlubuje a rozšiřuje újmu na straně žalobkyně. Žalobkyně tedy dne 20. 7. 2021 poslala podnět na ochranu proti nečinnosti žalovaného ministryní financí. Žalobkyni bylo následně ministryní sděleno, že žádné odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení ze dne 3. 9. 2019 č. j. OKN-ZAS 12/2015 není žalovaným evidováno (podnět byl tedy shledán nedůvodným) a že odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru ze dne 13. 11. 2015 č. j. OKN-PRK 12/2015, které bylo podáno v roce 2015, bude projednáno v nejbližší době, ačkoli je rozhodnutí o odvolání proti platebnímu výměru závislé mj. na rozhodnutí městského soudu v této správní věci (s tím, že správní orgán si záležitosti ohledně výpovědi dotační smlouvy posoudí sám jako předběžnou otázku).

24. Z podkladů, doložených žalobkyní spolu s jejím podáním ze dne 2. 9. 2021, je dále patrné, že dne 30. 7. 2021 se v podobném smyslu, jak je uvedeno výše, vyjádřil i žalovaný; sdělil žalobkyni, že o jejím odvolání proti platebnímu výměru ze dne 13. 11. 2015 č. j. OKN-PRK 12/2015 bude rozhodnuto v nejbližší době, ačkoli je rozhodnutí o odvolání závislé na rozhodnutí městského soudu v této správní věci. O odvolání nebylo prozatím rozhodnuto proto, že žalovaný posečkával na rozhodnutí městského soudu v této správní věci. Tímto přípisem žalovaný žalobkyni také sdělil, že v rámci řízení o odvolání rozšiřuje skutkovou podstatu jednání, jímž se žalobkyně v souvislosti s vypovězením dotační smlouvy měla dopustit porušení rozpočtové kázně.
25. Rozšíření skutkové podstaty podle žalobkyně proběhlo účelově pouze v návaznosti na podnět žalobkyně ohledně nečinnosti žalovaného. Žalobkyně svým podnětem na ochranu proti nečinnosti chtěla docílit primárně toho, aby bylo rozhodnuto o jejím odvolání proti rozhodnutí o zastavení daňového řízení ze dne 3. 9. 2019, č. j. OKN-ZAS 12/2015; další postup v řízení o odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru ze dne 13. 11. 2015 č. j. OKN-PRK 12/2015 žalobkyně neindikovala a zastává názor, že je v tomto směru adekvátní vyčkat na rozhodnutí městského soudu v této správní věci a až poté rozhodnout o odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru. Žalovaný pak sám na jedné straně deklaruje, že je třeba vyčkat na soudní rozhodnutí v této správní věci a na druhé straně z vlastní iniciativy mění názor a obeznamuje žalobkyni o tom, že o jejím odvolání proti platebnímu výměru rozhodne neohledně na to, zda již bude toto soudní řízení skončeno. Podle žalobkyně by bylo na místě rozhodnout nejprve o jejím odvolání proti rozhodnutí o zastavení daňového řízení ze dne 3. 9. 2019, č. j. OKN-ZAS 12/2015; je navíc nelogické, že daňové řízení, které mělo být tímto rozhodnutím zastaveno, je následně žalovaným rozšiřováno o další skutkovou podstatu tvrzeného porušení rozpočtové kázně. Dochází k rozšiřování již skončeného daňového řízení. O rozšíření skutkové podstaty pak mělo ze strany žalovaného být minimálně vydáno samostatné rozhodnutí, tento procesní postup neměl být žalobkyni pouze oznámen přípisem ve smyslu ust. § 115 daňového řádu, navíc je nepřipustné, aby skutkovou podstatu tvrzeného porušení rozpočtové kázně rozšiřoval až odvolací orgán. Žalobkyně doplnila, že v důsledku postupu správce daně po výpovědi dotační smlouvy (vydání zajišťovacího příkazu a exekučních příkazů) ztratila možnost disponovat s jakýmkoli svými finančními prostředky a nemohla se tak dopustit tvrzeného porušení rozpočtové kázně spočívajícího v zadržování části vyplacené dotace po vypovězení dotační smlouvy. Žalobkyně tedy peněžní prostředky nezadržovala, bylo jí objektivně znemožněno s nimi disponovat a následně jí bylo vytknuto, že je zadržuje. Tvrzené porušení rozpočtové kázně není ani konkrétně skutkově vymezeno.
26. Žalovaný se podle názoru žalobkyně navzdory neudržitelnosti zajišťovacího příkazu, exekučního i trestního řízení, nyní snaží dodatečně legalizovat neoprávněnou výpověď dotační smlouvy a přidávat další porušení rozpočtové kázně *ex post*. Žalobkyně se také pozastavila nad tím, že o jejím odvolání proti platebnímu výměru nebylo rozhodnuto přes 5 let, a že odkaz žalovaného na trvání tohoto soudního řízení není v této souvislosti zcela adekvátní, neboť o odvolání mohl žalovaný rozhodnout ve 2,5-letém mezidobí mezi podáním odvolání proti platebnímu příkazu a podáním správní žaloby v této věci. Také skutečnost, že o odvolání proti rozhodnutí žalovaného

o zastavení řízení ze dne 3. 9. 2019 č. j. OKN-ZAS 12/2015, nebylo rozhodnuto přes 1,5 roku, je pro žalobkyni nepochopitelná; rozhodnout o odvolání je podle interního pokynu žalovaného třeba zpravidla ve lhůtě 6 měsíců od jeho podání.

27. Ke svému podání ze dne 2. 9. 2021 připojila žalobkyně mj. citované rozhodnutí rady ze dne 3. 9. 2019 č. j. OKN-ZAS 12/2015, z něhož vyplývá, že rada rozhodla tak, že řízení ve věci námitky žalobkyně uplatněné podle ust. § 159 odst. 1 daňového řádu prostřednictvím podání ze dne 4. 11. 2015 nazvané „*RADEAN s.r.o. – vyjádření nesouhlasu s vydanými exekučními příkazy*“, se zastavuje, neboť řízení o této námitce se stalo bezpředmětným, když daňové exekuce nařízené na základě exekučních příkazů č. j. OKN-001 EX 12/2015 ze dne 12. 10. 2015 č. j. OKN-002 EX 12/2015 ze dne 12. 10. 2015, č. j. OKN-003 EX 12/2015 ze dne 12. 10. 2015, č. j. OKN-004 EX 12/2015 ze dne 12. 5. 2016 a č. j. OKN-005 EX 12/2015 ze dne 12. 5. 2016 byly ukončeny a správce daně vůči daňovému subjektu v předmětné době nevedl žádné exekuční řízení. Z přípisu žalovaného ze dne 30. 7. 2021, který žalobkyně ke svému podání ze dne 2. 9. 2021 také připojila, je patrné, že žalovaný podle ust. § 115 odst. 2, 3 daňového řádu mj. informoval žalobkyni o tom, že dospěl k závěru, že nevrácením všech částek dotace, které žalobkyně od poskytovatele obdržela, na účet poskytovatele ve lhůtě do 10 pracovních dnů po uplynutí výpovědní lhůty, žalobkyně porušila ustanovení smlouvy o poskytnutí dotace (čl. 16 bod 4 smlouvy) a dopustila se zadržení peněžních prostředků poskytnutých z rozpočtu poskytovatele ve smyslu ust. § 22 odst. 3 zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, a tím i dalšího porušení rozpočtové kázně podle ust. § 22 odst. 1 téhož zákona. Zároveň byla žalobkyně tímto přípisem vyrozuměna, že o jejím odvolání proti platebnímu výměru ze dne 13. 11. 2015 č. j. OKN-PRK 12/2015 bude rozhodnuto v nejbližší době a nebude vyčkáváno na výsledek tohoto soudního řízení.
28. V reakci na vyjádření žalobce ze dne 2. 9. 2021 ke stavu souvisejícího daňového řízení žalovaný zdůraznil, že předmětem žaloby je otázka platnosti výpovědi ze smlouvy o poskytnutí dotace, o níž bylo rozhodnuto ve sporném řízení. Připomněl, že žalobkyně nenapadá postup žalovaného v daňových řízeních vedených v souvislosti s tímž projektem.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

29. Písemným podáním ze dne 10. 8. 2021 uplatnila rada práva osoby zúčastněné na tomto soudním řízení. Rada předně uvedla, že byla zřízena zejména za účelem zajištění toho, aby byly projekty pro dotační financování vybírány na základě kritérií pro daný operační program a po celou dobu provádění zůstávaly v souladu s platnými předpisy Evropské unie a vnitrostátními předpisy. Rada je také současně povinna odhalovat nesrovnalosti, napravovat je a získávat zpět neoprávněně vyplacené dotace. Jako taková se tedy rada pokládá za subjekt, který bude přímo ovlivněn výsledkem tohoto soudního přezkumu.
30. Ve věci žalobkyně byla rada toho názoru, že z hlediska výsledné hodnoty finančního zdraví žalobkyně je rozhodné, zda měly finanční prostředky vložené v předmětné době společníky do majetku žalobkyně jako obchodní společnosti formu *půjčky od společníka* (tj. cizích zdrojů), anebo formu *příplatku společníků mimo základní kapitál* (tj. vlastních zdrojů). Pokud by byly společníky vložené finance účtovány jako *půjčky*, dosahovalo finanční zdraví žalobkyně hodnoty F, pokud by byly účtovány jako *příplatky*, dosahovalo finanční zdraví žalobkyně hodnoty D. Ve výkazech, které byly předloženy při sjednávání veřejnoprávní smlouvy, byly vložené finance účtovány jako vlastní zdroje – *příplatky společníků mimo základní kapitál*. Naproti tomu ve výkazech, s nimiž disponoval Finanční úřad pro Prahu 5, byly vložené finance účtovány jako cizí zdroje, tedy *půjčky od společníků*. Tyto účetní výkazy jsou pak časově posledními účetními výkazy žalobkyně za roky 2010 a 2011 a podle nich dosahuje finanční zdraví žalobkyně eliminační hodnoty F, nikoli hodnoty D.
31. Rada nezpochybňovala, že společníci vložili do společnosti RADEAN s.r.o. předmětnou částku, avšak podle validních účetních výkazů za roky 2010 a 2011 se jednalo o *půjčky od společníků*, nikoli o jejich *příplatky mimo základní kapitál* žalobkyně. V tomto kontextu odkázala rada na znění ust. §

121 odst. 2 obchodního zákoníku, podle něhož *společník může poskytnout příplatek se souhlasem valné hromady, i když tak nestanoví společenská smlouva*. Bez předcházejícího souhlasu valné hromady tak nesmí společnost příplatek mimo základní kapitál převzít. S ohledem na zákonnou podmínku předchozího souhlasu valné hromady a na zápis z valné hromady žalobkyně ze dne 12. 4. 2012 (na této valné hromadě mělo dodatečně dojít ke schválení *příplateků mimo základní kapitál* za období let 2010 a 2011) nemohlo k sestavení účetních závěrek předložených žalobkyní k žádosti o poskytnutí dotace dojít již dne 26. 3. 2011 v 8:30 hod. a dne 26. 3. 2012 v 9:48 hod., tedy před tím, než valná hromada příplatky schválila. Pokud valná hromada žalobkyně vyslovila souhlas s *příplatky mimo základní kapitál* až dne 12. 4. 2012, bylo možné o *příplatku mimo základní kapitál* účtovat nejdříve v účetním období roku 2012. Na základě rozhodnutí valné hromady ze dne 12. 4. 2012 nebylo možno dodatečně měnit účetní výkazy za roky 2010 a 2011. V účetních výkazech za roky 2010 a 2011 tak bylo o vložených financích účtováno správně jako o cizích zdrojích – *půjčkách*. S těmito výkazy pak disponoval Finanční úřad pro Prahu 5 a tyto výkazy byly jediné správné. Rada dále doplnila, že podle jejího názoru došlo ke změně původně účtovaných *půjček od společníků na příplatky mimo základní kapitál* účelově až v roce 2012. Důvodem bylo tehdejší zjištění společníků žalobkyně, že finanční zdraví žalobkyně nedosahuje potřebné hodnoty. Výkazy, které byly předloženy k žádosti o dotaci, tak podle rady nemohly být vyhotoveny již dne 26. 3. 2011 v 8:30 hod. a dne 26. 3. 2012 v 9:48 hod., ale musely být vyhotoveny dodatečně v rozporu se zákonem o účetnictví, a to zejména s ust. § 17 odst. 4, 7. Jak již bylo zmíněno, předmětné výkazy nemohly být ve tvrzené době vyhotoveny i proto, že o *příplatcích mimo základní kapitál* bylo v návaznosti na souhlas valné hromady ze dne 12. 4. 2012 možno účtovat nejdříve právě až v roce 2012, nikoli zpětně již v letech 2010 a 2011.

32. Osoba zúčastněná na řízení (tehdy ještě rada) shrnula, že pokud byla žádost o dotaci předložena dne 2. 9. 2012, byly pro posouzení finančního zdraví žalobkyně rozhodné účetní výkazy za roky 2010 a 2011. Převod půjček společníků do vlastního jmění společnosti prostřednictvím příplateků, který žalobkyně dokládá souhlasem valné hromady ze dne 12. 4. 2012, podle rady nemůže mít vliv na již uzavřená účetní období 2010 a 2011. Při posuzování finančního zdraví žalobkyně taky byly podle rady rozhodné účetní závěrky za roky 2010 a 2011, ve kterých byly finanční prostředky vložené společníky do společnosti RADEAN s.r.o. účtovány jako půjčky (položka B: „cizí zdroje“), tj. účetní výkazy, které byly doloženy Finančnímu úřadu pro Prahu 5 společně s řádnými daňovými priznáními, nikoli „opravené“ účetní výkazy předložené žalobkyní poskytovateli dotace až v rámci projektové žádosti (ve kterých byly půjčky od společníků v rozporu s platnou legislativou evidovány jako příplatek mimo základní kapitál). Finanční zdraví žalobkyně v letech 2010 a 2011 bylo nedostačující (dosahovalo hodnoty F), neboť finanční prostředky vložené společníky se staly majetkem žalobkyně až v návaznosti na souhlas valné hromady ze dne 12. 4. 2012. Smlouva tak byla vypovězena řádně, a to na základě nových skutečností; během kontroly bylo zjištěno, že žalobkyně v době uzavření smlouvy nesplnila eliminační kritéria pro výběr jejího projektu. Se žalobkyní tak neměla být předmětná smlouva vůbec sjednána a žalobkyně se v tomto případě vůbec neměla stát příjemkyní dotace, neboť k tomu nesplňovala kritéria. Také rada jako zúčastněná osoba tedy městskému soudu v souladu s výše uvedeným navrhla zamítnutí podané žaloby.

V. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

33. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně uzavřela dne 15. 11. 2013 na základě žádosti ze dne 2. 9. 2012 s radou smlouvu na úhradu způsobilých výdajů vzniklých při realizaci projektu předloženého v rámci Výzvy č. 34 s názvem „Hotel Hit – vybudování vnější a vnitřní sportovní relaxační infrastruktury“. Projekt měl být podle smlouvy dokončen do 30. 11. 2014. Dne 14. 10. 2014 byl z důvodu opoždění žalobkyně s dokončením projektu uzavřen dodatek smlouvy, kterým byl termín dokončení projektu posunut do 30. 6. 2015. Dne 15. 4. 2015 bylo následně zahájeno trestní stíhání společníků žalobkyně, a to pro podezření týkající se možného spáchání trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 trestního zákoníku. Tohoto trestného činu se měli společníci dopustit tím, že měli vytvořit nepravdivé a zkreslené účetní výkazy, prokazující finanční zdraví žalobkyně na hodnotě D a tyto posléze předložit

k žádosti o poskytnutí dotace. V návaznosti na tyto indicie byla v létě 2015 zahájena kontrola toho, jakým způsobem je projekt vypracováván, a toho, zda před sjednáním smlouvy nedošlo k porušení kritérií pro poskytnutí dotace. Výzvou ze dne 26. 8. 2015 byla žalobkyně vyzvána k vysvětlení nesrovnalostí v účetních výkazech za období 2010 a 2011. V rámci podání vysvětlení ze dne 7. 9. 2015 žalobkyně reagovala předložením výkazů za tato účetní období, které již byly přiloženy k žádosti o dotaci. Dotaz ohledně jejich dřívějšího vyhotovení žalobkyně nezodpověděla a nikterak nevysvětlila. O kontrole byl sepsán protokol č. 12/2015 ze dne 17. 9. 2015.

34. Podle kontrolního protokolu ze dne 17. 9. 2015 žalobkyně nejenže porušila podmínky pro poskytnutí dotace, ale byly také zjištěny neodpovídající fakturace ve výši přes 3,8 milionu Kč, čímž došlo k porušení rozpočtové kázně. Žalobkyně byla navíc stále ve zpoždění s dokončením projektu, který ke dni ukončení kontroly stále nebyl finalizován. Žalobkyně vznesla proti kontrolním zjištěním námitky, v nichž argumentovala mj. tím, že výkazy, předložené k žádosti o dotaci, představují ve smyslu § 17 odst. 4 (7) zákona o účetnictví „*optimalizované*“, tj. opravené účetní výkazy, které jsou posledními výkazy za období let 2010 a 2011, a mělo by se tedy z nich vycházet v rámci hodnocení finančního zdraví žalobkyně. Rada námitky vyřídila dne 9. 10. 2015 s tím, že se o optimalizaci již existujících výkazů jednat nemůže, jelikož účetní výkazy, předložené k žádosti o dotaci, byly vyhotoveny dříve, než ty výkazy, s nimiž již disponoval finanční úřad a které tedy měly být optimalizovány. Následně byla žalobkyni doručena výpověď smlouvy o poskytnutí dotace datovaná ke dni 19. 10. 2015. Dne 7. 4. 2016 podala žalobkyně návrh na zahájení sporného řízení o určení neplatnosti výpovědi smlouvy. Argumentačně tento návrh v zásadě koresponduje s podanou žalobou, absentují tvrzení ohledně v žalobě namítaného obcházení ustanovení § 170 správního řádu. Napadené rozhodnutí pak bylo vydáno dne 29. 6. 2018 a bylo žalobkyni prostřednictvím datové schránky doručeno dne 2. 7. 2018.

VI. Soudní přezkum

35. Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
36. Podle § 2 odst. 1 správního řádu *[s]právní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu. Kde se v tomto zákoně mluví o zákoně, rozumí se tím též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu. Podle odst. 3 tohoto ustanovení [s]právní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká, a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.*
37. Podle § 51 odst. 1 správního řádu *[k] provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.*
38. Podle § 52 správního řádu *[ú]častníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.*
39. Podle § 94 odst. 4 správního řádu *[j]estliže po zahájení přezkumného řízení správní orgán dojde k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví.*
40. Podle § 141 odst. 1 správního řádu *[v]e sporném řízení správní orgán řeší spory z veřejnoprávních smluv (část pátá) a v případech stanovených zvláštními zákony spory vyplývající z občanskoprávních, pracovních, rodinných nebo obchodních vztahů.*
41. Podle § 159 odst. 1 správního řádu *[v]eřejnoprávní smlouva je dvoustranný nebo vícestranný úkon, který zakládá, mění nebo ruší práva a povinnosti v oblasti veřejného práva. Podle odst. 2 [v]eřejnoprávní smlouva nesmí být v rozporu s právními předpisy, nesmí je obcházet a musí být v souladu s veřejným zájmem. Podle odst.*

3 [u]zavření veřejnoprávní smlouvy, jejíž stranou je správní orgán, nesmí snižovat důvěryhodnost veřejné správy, musí být účelné a správní orgán musí mít při jejím uzavírání za cíl plnění úkolů veřejné správy. Podle odst. 4 stejného ustanovení [v]eřejnoprávní smlouva se vždy posuzuje podle svého skutečného obsahu.

42. Podle § 165 odst. 1 správního řádu [s]oulad veřejnoprávní smlouvy s právními předpisy lze přezkoumat z moci úřední. Strana veřejnoprávní smlouvy, která není správním orgánem, může dát podnět k provedení přezkumného řízení do 30 dnů ode dne, kdy se o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděla. Podle odst. 2 [v]eřejnoprávní smlouvu, která byla uzavřena v rozporu s právními předpisy, správní orgán zruší. Podle odst. 3 [j]estliže jsou v rozporu s právními předpisy jen některá ustanovení veřejnoprávní smlouvy, zruší se jen tato ustanovení, pokud z povahy veřejnoprávní smlouvy nebo z jejího obsahu anebo z okolností, za nichž byla uzavřena, nvyplývá, že je nelze oddělit od ostatních. Podle odst. 5 [u] veřejnoprávních smluv uzavřených podle § 160 nebo § 161 je k přezkoumání souladu veřejnoprávní smlouvy s právními předpisy příslušný správní orgán oprávněný řešit spor z veřejnoprávní smlouvy (§ 169 odst. 1) a u veřejnoprávních smluv podle § 162 správní orgán nadřízený správnímu orgánu, jebož souhlasu je třeba k uzavření veřejnoprávní smlouvy. Podle odst. 6 [ú]častníky řízení podle odstavců 1 až 5 jsou smluvní strany a u veřejnoprávních smluv podle § 162 též správní orgán, jebož souhlasu je třeba k uzavření veřejnoprávní smlouvy. Podle odst. 7 [n]ení-li v odstavcích 1 až 6 stanoveno jinak, platí pro přezkoumání souladu veřejnoprávní smlouvy s právními předpisy obdobně ustanovení o přezkumném řízení s tím, že správní orgán není vázán lhůtami uvedenými v § 96 odst. 1 a § 97 odst. 2; při určení účinků rozhodnutí se přiměřeně použije ustanovení § 99.
43. Podle § 166 odst. 2 správního řádu [v]eřejnoprávní smlouvu lze vypovědět jen písemnou formou a jen tehdy, jestliže to bylo ve veřejnoprávní smlouvě smluvními stranami dohodnuto a jestliže byla dohodnuta výpovědní lhůta.
44. Podle § 169 odst. 1 [s]pory z veřejnoprávní smlouvy rozhoduje a) Ministerstvo vnitra, jde-li o veřejnoprávní smlouvu podle § 160 a je-li alespoň jednou ze smluvních stran kraj nebo jsou smluvními stranami obce s rozšířenou působností; Ministerstvo vnitra věc projedná s věcně příslušným ministerstvem nebo jiným věcně příslušným ústředním správním úřadem, b) příslušný krajský úřad, jde-li o veřejnoprávní smlouvu podle § 160 a jsou-li smluvními stranami obce, které nejsou obcemi s rozšířenou působností, nepřevzme-li věc Ministerstvo vnitra, c) správní orgán, který je společně nadřízený smluvním stranám, jde-li o jinou veřejnoprávní smlouvu podle § 160; není-li takového správního orgánu, řeší spor v dohodě ústřední správní úřady nadřízené správním orgánům, které jsou nadřízeny smluvním stranám, d) správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který je stranou veřejnoprávní smlouvy, jde-li o veřejnoprávní smlouvu podle § 161, nebo e) správní orgán, který k jejímu uzavření udělil souhlas, jde-li o veřejnoprávní smlouvu podle § 162. Podle odst. 2 stejného ustanovení [p]roti rozhodnutí vydanému podle odstavce 1 nelze podat odvolání ani rozklad.
45. Podle § 170 správního řádu [p]ři postupu podle této části se obdobně použijí ustanovení části první a přiměřeně ustanovení části druhé tohoto zákona; nevylučuje-li to povaha a účel veřejnoprávních smluv, použijí se přiměřeně ustanovení občanského zákoníku, s výjimkou ustanovení o neplatnosti právních jednání a relativní neúčinnosti, ustanovení o odstoupení od smlouvy a odstupném, ustanovení o změně v osobě dlužníka nebo věřitele, nejde-li o právní nástupnictví, ustanovení o postoupení smlouvy a o poukázce a ustanovení o započtení.
46. Podle § 17 odst. 4 zákona o účetnictví ve znění účinném do 31. 12. 2011 [p]o schválení účetní závěrky nesmí účetní jednotka přidávat další účetní zápisy kdykoli později do uzavřených účetních knih s výjimkou případů přeměny společnosti uvedených v odstavci 3. Do okamžiku schválení účetní závěrky, nejpozději však do konce následujícího účetního období, může účetní jednotka pouze z důvodů, že obsah položek účetní závěrky neodpovídá skutečnému stavu, již uzavřené účetní knihy opět otevřít a provést případnou opravu účetních zápisů a sestavit novou účetní závěrku, která se tímto stává účetní závěrkou podle tohoto zákona. Podle odst. 7 tohoto zákonného ustanovení, účinného do 31. 12. 2013, [p]o schválení účetní závěrky nesmí účetní jednotka přidávat další účetní zápisy kdykoli později do uzavřených účetních knih s výjimkou případů přeměny společnosti uvedených v odstavci 3. Do okamžiku schválení účetní závěrky, nejpozději však do konce následujícího účetního období, může účetní jednotka pouze z důvodů, že obsah položek účetní závěrky neodpovídá skutečnému stavu, již uzavřené účetní knihy opět otevřít a provést případnou opravu účetních zápisů a sestavit novou účetní závěrku, která se tímto stává účetní závěrkou podle tohoto zákona.
47. Podle čl. 15 bodu 1 smlouvy o poskytnutí dotace [p]okud poskytovatel zjistí, že příjemce nesplnil nebo

neplní některou z podmínek vyplývajících z této Smlouvy, pravidel ROP či právních předpisů ČR a EU, je oprávněn zahájit potřebné kroky vedoucí ke zjištění, zda došlo k nesrovnalosti ve smyslu přímo použitelných právních předpisů EU. ... Toto jednání příjemce je současně porušením této Smlouvy. S ohledem na povahu, způsob a následky jednání příjemce je poskytovatel oprávněn posoudit a kvalifikovat toto jednání rovněž jako porušení rozpočtové kázně ve smyslu zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, a/ nebo porušení jiných právních předpisů ČR a EU a/ nebo porušení jiných smluvních podmínek. Podle bodu 2 [z]a nesrovnalost se považuje porušení právních předpisů ČR nebo EU, včetně podmínek stanovených příjemci touto smlouvou a/ nebo pravidly ROP, v důsledku jednání či opomenutí příjemce, které vede nebo by mohlo vést ke ztrátě v souhrnném rozpočtu EU a/ nebo ve veřejném rozpočtu ČR, a to započtením neoprávněného výdaje do těchto rozpočtů.

48. Podle čl. 15a bod 2 smlouvy o poskytnutí dotace [p]říjemce dále ztrácí nárok na poskytnutí dotace v případech stanovených v čl. 16 „Změna obsahu veřejnoprávní smlouvy, předčasné ukončení smlouvy dohodou nebo výpovědí“, odst. 3 smlouvy, kde jsou stanovena podstatná porušení povinností příjemcem.
49. Podle čl. 16 bodu 1 smlouvy o poskytnutí dotace [t]uto smlouvu lze změnit či případně ukončit na základě písemné dohody smluvních stran. Smlouvu lze dále předčasně ukončit písemnou výpovědí ze strany poskytovatele nebo příjemce pouze za podmínek stanovených § 166 správního řádu, a dále podmínek v této smlouvě uvedených. Podle čl. 16 bodu 3 smlouvy o poskytnutí dotace [p]oskytovatel je oprávněn výpovědět smlouvu z důvodu podstatného porušení povinností příjemcem, kterým se zejména rozumí a) porušení rozpočtové kázně anebo vznik nesrovnalosti, f) neplnění povinností v souvislosti se zjištěním veřejnoprávní kontroly anebo auditu. Podle bodu 4 totožného článku smlouvy výpovědní lhůta činí 2 měsíce a počíná běžet od prvního dne měsíce následujícího po měsíci, v němž byla výpověď příjemci prokazatelně doručena. Příjemce je povinen vrátit bezhotovostním převodem na účet poskytovatele všechny dotace, které od něj obdržel jako částky dotace, a to do 10 pracovních dnů od uplynutí výpovědní lhůty, nerozhodne-li poskytovatel jinak.
50. Před vlastním posouzením věci městský soud připomíná, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu soudy nemusí nutně reagovat na každý dílčí argument uvedený v žalobě. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014 č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné je, aby správní soud v odůvodnění rozhodnutí postihl všechny stěžejní námitky účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i reakce na některé dílčí a související námitky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014 č. j. 7 Afs 85/2013-33). Soud rovněž může pro stručnost odkázat na část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, s nímž se ztotožní. Jak uvedl Ústavní soud „[n]ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (viz náleze ze dne 12. 2. 2009 sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68.; srov. též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015 č. j. 9 As 221/2014-43, či ze dne 25. 2. 2015 č. j. 6 As 153/2014-108).
51. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že k dodatečnému dotazu městského soudu s ohledem na aktuální epidemiologickou situaci oba účastníci řízení výslovně sdělili svůj souhlas s rozhodnutím věci bez nařizování jednání, postupoval městský soud v tomto smyslu a o žalobě rozhodl bez jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.) i s ohledem na to, že měl k dispozici úplný správní spis. Po seznámení se se správním spisem a po zhodnocení správního dokazování a rozhodných skutečností zjištěných ve správním řízení, dospěl městský soud k závěru, že není v daném případě nutné dokazování doplňovat, rozšiřovat, anebo opakovat. Žalobu neshledal městský soud důvodnou.
52. Městský soud předně podotýká, že v případě předmětné smlouvy o poskytnutí dotace se jednoznačně jedná o veřejnoprávní smlouvu, upravenou v ustanoveních § 159 a násl. správního řádu, a že režim přezkumu této smlouvy či její výpovědi se řídí ustanoveními § 165 a násl. správního řádu ve spojení s ust. § 141 správního řádu a § 94 odst. 4 správního řádu. Shodně se

vyjádřil i Nejvyšší správní soud mj. v rozsudku ze dne 7. 11. 2013 č. j. 9 Afs 38/2013-53, kde mj. uvedl, že *smlouva o poskytnutí účelové dotace uzavřená mezi regionální radou regionu soudržnosti a příjemcem dotace je veřejnoprávní smlouvou. V případě námitky porušení smlouvy, nesouhlasu s jejím výkladem nebo při neplnění smlouvy samotné je ochrana kterékoliv smluvní strany poskytována prostřednictvím sporu z veřejnoprávní smlouvy dle § 169 správního řádu z roku 2004 ve spojení s § 141 téhož zákona, který iniciuje ta ze stran, která nesouhlasí s postupem druhé smluvní strany*, nebo také v rozsudcích ve věcech sp. zn. 8 As 50/2018, sp. zn. 2 Afs 49/2007 a sp. zn. 2 Afs 58/2007. Lze tedy konstatovat, že proces uzavření smlouvy a následného přezkumu její výpovědi proběhl v intencích dotčených ustanovení správního řádu. Žalobkyně vyčerpala prostředky obrany, které nabízí správní řád a následně se v zákonné lhůtě obrátila na městský soud s návrhem, aby bylo napadené rozhodnutí žalovaného zrušeno.

53. *První žalobní bod* není podle městského soudu důvodný. Městský soud se neztotožňuje s názorem žalobkyně o tom, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav ohledně finančního zdraví žalobkyně v rozhodné době, že nezohlednily skutečnosti tvrzené žalobkyní a zaúčtování příplatků společníků mimo kapitál společnosti a že tímto svým postupem došly k nesprávným právním i nedostatečným skutkovým závěrům ohledně finančního zdraví žalobkyně v době podání žádosti o dotaci. Žalovaný i rada došli na základě zákonně provedené kontroly ke správným závěrům o tom, že žalobkyni neměla být dotace vůbec poskytnuta, neboť časově poslední vyhotovené účetní výkazy za roky 2010 a 2011 prokazovaly finanční zdraví žalobkyně pouze v eliminační hodnotě F. Městský soud nikterak nespornuje, že společníci skutečně do společnosti RADEAN s.r.o. vložili cca 5,5 milionu Kč, avšak podle validních účetních výkazů za roky 2010 a 2011 tak učinili formou půjčky od společníka, nikoli formou příplatku mimo základní kapitál. Vklady tedy byly ve validních účetních výkazech za roky 2010 a 2011 vyúčtovány jako cizí zdroje, které v předmětné době nepatřily do vlastního majetku žalobkyně, ale měly formu půjček – krátkodobých závazků.
54. Společníci si podle městského soudu až následně v roce 2012 uvědomili, že za dané situace nedosahuje finanční zdraví žalobkyně hodnoty D a zpětně vyúčtovali své půjčky jako příplatky mimo základní kapitál společnosti tak, aby byly tyto finance evidovány jako vlastní majetek žalobkyně. Díky tomu pak finanční zdraví žalobkyně hodnoty D dosáhlo. Souhlas valné hromady, který byl ohledně příplatků mimo základní kapitál vysloven dne 12. 4. 2012, měl podle názoru městského soudu předcházet faktickému vložení příplatků do majetku společnosti. To je patrné i z dikce zákonného ustanovení § 121 odst. 2 obchodního zákoníku (souladně hovoří i komentář k § 121 odst. 2 obchodnímu zákoníku – viz Pokorná, J.: *Obchodní zákoník, komentář: Wolters Kluwer* 2009) a ze samotné povahy věci – pokud má být daná investice odsouhlasena vrcholným orgánem společnosti, jen těžko si lze představit, že je adekvátní celou operaci nejprve provést a až posléze žádat o souhlas s její realizací. Městský soud se tak ztotožňuje se závěry žalovaného i osoby zúčastněné na řízení o tom, že k sestavení účetních závěrek zohledňujících příplatky mimo základní kapitál nemělo předcházet souhlasu valné hromady a že o příplatcích bylo možno účtovat až za období roku 2012 a nikoli zpětně za období let 2010 a 2011, které již nemohlo být z tohoto hlediska souhlasem valné hromady zpětně ovlivněno. Převod půjček společníků do vlastního jmění společnosti prostřednictvím příplatků, který žalobkyně dokládá souhlasem valné hromady ze dne 12. 4. 2012, nemůže mít vliv na již uzavřená účetní období 2010 a 2011. Finanční zdraví žalobkyně v letech 2010 a 2011 bylo nedostačující (dosahovalo hodnoty F), neboť finanční prostředky vložené společníky se staly majetkem žalobkyně až v návaznosti na souhlas valné hromady ze dne 12. 4. 2012.
55. Skutečnost, že účetní výkazy předložené se žádostí o dotaci byly potvrzeny na finančním úřadě dne 15. 8. 2012 a že společníkům žalobkyně nebylo prokázáno trestné jednání související s těmito výkazy, pak podle názoru městského soudu nemá na správnost závěrů vyslovených ve správním řízení vliv. Fakt, že společníkům žalobkyně nebyl prokázán úmyslný trestný čin, neznamená, že se tito společníci nemohli dopustit pochybení v mantinelech jiného právního předpisu než trestního zákoníku. Stejně tak závěry Krajského soudu v Ostravě, obsažené v rozsudku ze dne 27. 6. 2017 č. j. 65 Af 7/2016-55, o tom, že nebyly splněny zákonné předpoklady k vydání zajišťovacích

příkazů, neznamenají, že nejsou splněny podmínky pro vypovězení smlouvy. Výkazy, které byly předloženy spolu se žádostí o dotaci, trpí nejen výše popsanou vadou, týkající se až *ex post* schválených příplatků mimo základní kapitál, ale ani se nejedná o časově poslední vyhotovené účetní výkazy za roky 2010 a 2011; s těmi už finanční úřad disponoval před 15. 8. 2012 a jak bylo zmíněno, tyto výkazy osvědčují finanční zdraví žalobkyně pouze v hodnotě F, nikoli v hodnotě D. Primárně touto skutečností pak byla výpověď odůvodněna.

56. Dále městský soud připomíná, že účetní závěrky, ověřené dne 15. 8. 2012 na finančním úřadě, nemohou být hodnoceny jako oprava již existujících účetních výkazů za tato období. Účetní výkazy dokládající finanční zdraví žalobkyně v hodnotě D (tedy účetní výkazy „*optimalizované*“ a předložené k žádosti o dotaci) totiž byly vyhotoveny dříve (dne 26. 3. 2011 v 8:30 hod. a dne 26. 3. 2012 v 18:02 hod.) než účetní výkazy, které jimi měly být opravovány, tj. účetní výkazy, jimiž disponoval finanční úřad a které prokazovaly finanční zdraví žalobkyně v hodnotě F (ty byly vyhotoveny dne 26. 3. 2011 ve 13:45 hod. a dne 2. 4. 2012 v 9:48 hod.). Je očividné, že účetní závěrky předložené se žádostí o dotaci nebyly sestaveny podle zákona o účetnictví a že reálnou majetkovou situaci žalobkyně za období let 2010 a 2011 neodrážejí. Jak bylo zmíněno, investice společníků není nikterak zpochybňována, je však zřejmé, že společníci se dodatečně snažili tyto investice vykázat jinak, než jak tomu bylo původně, a to z důvodu, aby žalobkyně dosáhla na dotaci. Pokud by bylo o příplatcích mimo základní kapitál účtováno až za období roku 2012, bylo by vše v naprostém pořádku, jak uváděla například také osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření. Správní orgány tak při výpovědi smlouvy správně zohlednily poslední vyhotovené účetní výkazy za roky 2010 a 2011, tedy výkazy, podle nichž finanční zdraví žalobkyně za předmětné období nedosahovalo požadované hodnoty. Též zmiňované poznatky o dodatečném schválení příplatků mimo základní kapitál poukazují na to, že investice společníků měla povahu půjčky, nikoli příplatku mimo základní kapitál, a že výkazy za roky 2010 a 2011, vyhotovené dne 26. 3. 2011 ve 13:45 hod. a dne 2. 4. 2012 v 9:48 hod., jsou jediné správné. Jak již městský soud uvedl, finanční zdraví žalobkyně v letech 2010 a 2011 bylo eliminační (dosahovalo hodnoty F), neboť finanční prostředky vložené společníky se staly majetkem žalobkyně až v návaznosti na souhlas valné hromady ze dne 12. 4. 2012.
57. Je tedy zjevné, že společníci si chybně vyhodnotili situaci a pozdě si uvědomili, že investice do společnosti RADEAN s.r.o. ve formě půjčky finanční zdraví žalobkyně v očích poskytovatele dotace nezlepší, a že se snažili očividně zpětně svou investici vykázat jako příplatek mimo základní kapitál (a to evidentně z důvodu, aby žalobkyně na dotaci dosáhla již v návaznosti na žádost podanou dne 2. 9. 2012, viz také mailová komunikace zmíněná na str. 10 napadeného rozhodnutí). Tuto skutečnost však nelze klást k tíži poskytovatele dotace, ani žalovaného, zvláště za situace, kdy je to žadatel o dotaci, kdo plně odpovídá za splnění podmínek pro poskytnutí dotace a za správnost poskytnutých údajů a také čestně prohlašuje, že veškerá dokumentace odpovídá realitě (viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 1 Afš 15/2012 nebo rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ve věci sp. zn. 31 Af 45/2016). Žalobkyně mohla celou situaci vyřešit tím, že by o příplatcích mimo základní kapitál účtovala až v návaznosti na schválení valné hromady ze dne 12. 4. 2012 a vykázala je tedy až v účetních závěrkách za rok 2012. Pokud by následně žalobkyně o dotaci požádala později, podle názoru městského soudu by jí musela být zcela zákonně poskytnuta, jelikož její finanční zdraví by již dosahovalo hodnoty D a peníze by již byly převedeny do jejího vlastního majetku. Podmínky poskytování dotací jsou pro všechny žadatele totožné a je pouze na společnících dané obchodní korporace, aby si podobné záležitosti ohlíželi.
58. Městský soud nesdílí ani názor žalobkyně ohledně opomenutých důkazů a ohledně tendenčního zneužití neprokázaného podezření na trestnou činnost společníků k nezákonnému vypovězení smlouvy o poskytnutí dotace. Veškeré podle žalobkyně opomenuté skutečnosti byly vyhodnoceny a zohledněny Krajským soudem v Ostravě v jeho rozsudku ze dne 27. 6. 2017 č. j. 65 Af 7/2016-55, kterým byl zrušen zmiňovaný zajišťovací příkaz i rozhodnutí Ministerstva financí, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti zajišťovacímu příkazu. Důkazy, které žalobkyně namítá jako opomenuté v rámci řízení o výpovědi smlouvy, se podle městského soudu

vztahují právě k řízení týkajícímu se zajišťovacích příkazů, nikoliv k řízení týkajícímu se výpovědi smlouvy. Krajský soud v Ostravě správně konstatoval, že pouhé zahájení trestního stíhání a neprokázané podezření není adekvátní reflektovat neodůvodněnými zásahy do majetkové sféry žalobkyně ve formě zajišťovacích příkazů, navíc za situace, kdy byly inkriminované finanční prostředky ze strany společníků do společnosti RADEAN s.r.o. skutečně investovány (nerozhodno v jakém režimu) a nebylo nikterak prokázáno, že by docházelo k podvodným machinacím s peněžními prostředky. Lze však znovu připomenout, že ač nebyl díky investici společníků finanční stav žalobkyně natolik špatný a nebyl tak ani spáchán trestný čin, neznamená to, že nemohlo dojít k pochybení na úrovni podání žádosti o dotaci. K takovému pochybení pak skutečně došlo a správní orgány následně toliko uzavřely, že původně nebylo postupováno na základě posledních vyhotovených účetních výkazů za daná léta a že podle těchto posledních výkazů finanční zdraví žalobkyně dosahuje eliminační hodnoty F. Tím byla porušena kritéria pro udělení dotace a ta neměla být žalobkyni vůbec udělena. Žalobkyně navíc nedokázala nijak vysvětlit odlišnost později sestavených účetních výkazů za roky 2010 a 2011 a výkazů předložených k žádosti o dotaci (které byly sestaveny dříve – viz str. 11 napadeného rozhodnutí). Správní orgány pak stran výpovědi smlouvy primárně rozhodně nevycházely ze skutečností souvisejících se zahájeným trestním stíháním, jak opakuje žalobkyně; ty byly pouze subsidiárním, avšak vzhledem k jejich tehdejší závažnosti dostatečně pádným, důvodem pro započetí kontroly, ze které následně vyvstala zjištění, jež vyústila až ve vypovězení smlouvy. Pokud by správní orgán ve světle zahájeného trestního stíhání společníků žadatele o dotaci kontrolu neprovedl, sám by podle názoru městského soudu opomenul své zákonné povinnosti a vystavil se postihu. Správní orgány jsou povinny s prostředky státu nakládat s péčí řádného hospodáře a musí tedy také v případě určitých indicií zjišťovat, zdali byly peněžní prostředky poskytnuty těm subjektům, které na ně měly nárok, a které splnily veškerá kritéria k jejich poskytnutí. Také za tímto účelem byla ostatně rada zřízena. Nelze akceptovat názor žalobkyně v tom smyslu, že ke zkontrolování její činnosti nebyly důvody. Rada v návaznosti na nové okolnosti a zjištění o možném nesplnění podmínek smlouvy ze strany žalobkyně oprávněně presumovala, že mohlo dojít k porušení podmínek dotační smlouvy a měla tak oprávněnou možnost provést danou kontrolu (viz také čl. 15 body 1 a 2 smlouvy), přičemž zjistila daná nedopatření a následně smlouvu ze sjednaného důvodu vypověděla. Vzhledem k zahájenému trestnímu stíhání tedy existovaly indicie k zahájení kontroly, zda byla ze strany žalobkyně splněna veškerá kritéria k poskytnutí dotace, a zda tedy byly splněny podmínky vyplývající ze sjednané smlouvy. V napadeném rozhodnutí však žalobkyně se závěry trestního řízení v jiném kontextu nepracuje a námitky žalobkyně ohledně zneužití trestního stíhání apod. k účelovému vypovězení dotační smlouvy, nejsou důvodné.

59. Na základě zahájení trestního stíhání tedy došlo k provedení kontroly a ke zjištění nesrovnalosti spočívající v porušení podmínek Výzvy č. 34/2012, podle které musí u projektu, který žalobkyně předložila, finanční zdraví žadatele dosahovat hodnot A, B, C, D. Správní orgány ve vztahu k výpovědi smlouvy o poskytnutí dotace zohledňují zejména výše zmíněné časové hledisko vyhotovení předmětných výkazů a nesoulad s usnesením valné hromady, primárně v tomto směru neakcentují tehdejší podezření na trestnou činnost (viz str. 10 dole, str. 11-14 a str. 16-19 napadeného rozhodnutí). Žalobkyni vytýkané nedostatky a „opomenuté“ důkazy se tak vztahují spíše k nedostatečnému odůvodnění opodstatněné obavy týkající se budoucí dobytosti daně a v řízení týkajícím se výpovědi smlouvy je tak nebylo nikterak stěžejní provádět. Tyto důkazy nijak neprokazují, že by nedošlo k naplnění výpovědního důvodu sjednaného ve smlouvě o poskytnutí dotace. V tomto směru lze odkázat také na ust. § 51 a § 52 správního řádu, podle nichž je správní orgán ve správním řízení povinen provést takové důkazy, jaké je nezbytné provést ke zjištění stavu věci. Této povinnosti správní orgány v řízení se žalobkyní dostály. Městský soud také poznamenává, že žalobkyně v průběhu řízení nepředložila takové důkazy, které by prokázaly její tvrzení (stanovisko společnosti FACTA s.r.o. ani výslech statutárů společnosti QUANTUM CZ s.r.o. by do věci řádné nové světlo nevnesly, neboť se vztahovaly spíše k prokázání skutečnosti, že společníci do společnosti RADEAN s.r.o. skutečně investovali a nespáchali trestný čin). Žalobkyně kupříkladu nerealizovala ani audit, o jehož provedení sama v průběhu řízení hovořila, a o němž je zmínka například i ve stanovisku společnosti FACTA s.r.o.; zde je mj. uvedeno,

že ideální by bylo ve společnosti RADEAN s.r.o. provést audit, který by vykázané účetní záznamy objektivizoval.

60. Městský soud dodává, že správní orgány se ve věci žalobkyně vypořádaly s argumentací žalobkyně, odůvodnily, v čem spatřují vzniklé nesrovnalosti a proč byly tyto nesrovnalosti důvodem k výpovědi smlouvy a zhodnotily také všechny individuální aspekty případu, přičemž dostatečně zjistily skutkový stav, správně aplikovaly hmotněprávní ustanovení a nedopustily se ani žádného procesního pochybení, které by mělo za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí je dostatečným a přesvědčivým způsobem odůvodněno a nelze učinit závěr, že by bylo nepřezkoumatelné.
61. *Druhý žalobní bod* není rovněž důvodný. Městský soud předně konstatuje, že žalobkyni lze zcela určitě přisvědčit v tom, že proces přidělování dotace se dělí na dvě fáze (před uzavřením a po uzavření smlouvy o poskytnutí dotace) a že správní orgán, s nímž je smlouva o poskytnutí dotace sjednávána, má možnost postupovat vůči žadateli o dotaci vrchnostensky pouze ve fázi před uzavřením smlouvy, kdy jsou primárně shromažďovány a vyhodnocovány podklady k žádosti o dotaci a kdy je posuzováno, zda je žadatel způsobilý dotaci čerpat. Ve druhé fázi má již být plně respektována zásada *pacta sunt servanda* a postavení obou stran veřejnoprávní smlouvy je rovné (shodně viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 1 Afs 66/2013). Žalobkyni však nelze přisvědčit, že by poskytovatel dotace v jejím případě postupoval vrchnostensky i ve fázi po uzavření veřejnoprávní smlouvy. V souladu s názorem vyřčeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 1 As 9/2013 je na místě předně poznamenat, že *veřejnoprávní smlouvu lze vypovědět jen písemnou formou a jen tehdy, jestliže to bylo ve veřejnoprávní smlouvě smluvními stranami dohodnuto a jestliže byla dohodnuta výpovědní lhůta. Zákonodárce tak stanoví tři podmínky: 1) písemná forma výpovědi, 2) dohoda o výpovědi ve smlouvě, 3) dohoda o výpovědní lhůtě. Z ustanovení jednoznačně plyne vůle zákonodárce ponechat případnou výpověď veřejnoprávní smlouvy a její podmínky na vůli smluvních stran. Dohoda o výpovědi předvídaná zákonodárcem v sobě přitom obsahuje též možnost sjednat výpovědní důvody nebo smluvit možnost výpovědi bez udání důvodů. Bude-li současně splněna písemná forma a ve smlouvě stanovena výpovědní doba, jsou zákonné podmínky výpovědi veřejnoprávní smlouvy splněny. Lze proto dospět k závěru, že správní řád výpovědní důvody veřejnoprávní smlouvy neupravuje jednoduše proto, že jejich sjednání ponechává na vůli smluvních stran. Z toho pak plyne, že výpověď veřejnoprávní smlouvy lze sjednat jak s uvedením důvodů, tak i bez nich.*
62. Výpovědní důvody si pak smluvní strany v tomto případě konsensuálně sjednaly v čl. 16 smlouvy. Podle čl. 16 bodu 3 písm. a) smlouvy *je poskytovatel dotace oprávněn vypovědět smlouvu z důvodu podstatného porušení povinností příjemcem, kterým se zejména rozumí a) porušení rozpočtové kázně anebo vznik nesrovnalosti.* „Nesrovnalosti“ ohledně povinností, které měla žalobkyně splnit před poskytnutím dotace (tj. zejména poskytnout úplné a reálné údaje o svém účetnictví apod.) pak byly ve věci žalobkyně zjištěny během kontroly prováděné během léta 2015 (viz kontrolní protokol ze dne 17. 9. 2015). Nesrovnalosti v případě žalobkyně konkrétně spočívaly v porušení podmínek Výzvy č. 34/2012, podle které musí u projektu, který předkládala žalobkyně, finanční zdraví žadatele o dotaci v posledních dvou letech dosahovat hodnot A, B, C, D, přičemž hodnoty E, F jsou považovány za nedostačující, a tedy eliminační. Podmínky Výzvy č. 34/2012 žalobkyně nesplnila, jelikož z časově posledních účetních výkazů za léta 2010 a 2011 nevyplývá, že by její finanční zdraví dosahovalo požadovaných hodnot. Jak již bylo podrobně rozebráno výše, o příplatcích mimo základní kapitál žalobkyně, schválených valnou hromadou žalobkyně dne 12. 4. 2012, mohlo být účtováno nejdříve za účetní období 2012 a účetní výkazy, které žalobkyně předložila k žádosti o dotaci, tak neodrážely reálný stav jejího financování a jejího vlastního majetku v letech 2010 a 2011.
63. Městský soud znovu opakuje, že za splnění podmínek pro poskytnutí dotace a všech dalších povinností spojených se žádostí o dotaci plně odpovídá žadatel o dotaci (viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 15/2012 nebo rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ve věci sp. zn. 31 Af 45/2016). Žalobkyně tyto povinnosti a podmínky před

poskytnutím dotace nesplnila a její pochybení bylo odhaleno následně při zákonně provedené kontrole. K provedení kontroly pak podle názoru soudu byly dány legitimní důvody, jak již bylo deklarováno výše (viz argumentace městského soudu k *prvnímu žalobnímu bodu*). Správní orgány legitimně uzavřely, že ze strany žalobkyně došlo k porušení kritérií pro udělení dotace, a následně vypověděly smlouvu ze sjednaného důvodu. Žalobkyně navíc od počátku byla opakovaně upozorňována na to (a je to obsaženo v textu smlouvy, viz čl. 15 a 16), že pokud kritériím poskytnutí dotace nedostojí, nemá na poskytnutí dotace nárok, stejně jako na to, že je za splnění podmínek pro poskytnutí dotace sama odpovědná. Nedošlo tak k porušení zásady legitimního očekávání a rada ani nepostupovala vrchnostensky ve fázi po uzavření veřejnoprávní smlouvy; pouze na podkladu vlastních kontrolních zjištění vypověděla smlouvu ze sjednaného důvodu. Byla to žalobkyně, kdo svou povinnost nedodržel a nebylo zjištěno ani to, že by nedodržení této zákonné povinnosti žalobkyně zapříčinily správní orgány. Jednalo se o pochybení žalobkyně, které naplnilo výpovědní důvod popsany v čl. 16 odst. 3 písm. a) smlouvy. Nelze tedy uzavřít, že by byla výpověď smlouvy neplatná a že by smlouva nebyla vypovězena ze sjednaného výpovědního důvodu.

64. Námitka týkající se toho, zda je v předmětném článku smlouvy uveden singulár či plurál výrazu „*nesrovnalost*“, podle městského soudu nehraje zásadnější roli, neboť jednoznačně došlo k porušení kritérií pro poskytnutí dotace, a tedy ke vzniku nesrovnalostí ohledně jejího poskytnutí. V souladu se žalovaným městský soud konstatuje, že podle čl. 16 odst. 3 smlouvy je totiž poskytovatel oprávněn vypovědět smlouvu „*z důvodu podstatného porušení povinností příjemcem, kterými se zejména rozumí...*“, z čehož plyne, že důvodem výpovědi je vždy (jedno) podstatné porušení povinností příjemcem, a také to, že výčet konkrétních důvodů uvedený pod písmeny a) až g) je demonstrativní. Městský soud tedy dospěl k totožnému závěru, jako žalovaný, tedy že smlouva byla vypovězena ze sjednaného důvodu a zákonným způsobem. Smlouva navíc v čl. 15 odst. 1 hovoří o tom, že *pokud poskytovatel zjistí, že příjemce nesplnil nebo neplní některou z podmínek vyplývajících z této Smlouvy, pravidel ROP či právních předpisů ČR a EU, je oprávněn zahájit potřebné kroky vedoucí ke zjištění, zda došlo k nesrovnalosti ve smyslu přímo použitelných právních předpisů EU*. V tomto ujednání je zcela evidentně užit singulár daného výrazu a podle názoru městského soudu lze tedy podstatné porušení povinností ze strany žadatele spatřovat i ve vzniku jednotlivé nesrovnalosti v ohledu splnění či nesplnění podmínek pro poskytnutí dotace.
65. Otázkou zůstává, zdali bylo za daných okolností proporcionální vypovídat smlouvu a neposečkat např. na závěry trestního řízení s tím, že za situace, kdy smlouva byla podle tvrzení žalobkyně plněna, nebylo smlouvu nezbytně vypovídat také z důvodu, že žalobkyni mohla být způsobena újma související s odepřením možnosti čerpat dotaci. Podle správního spisu však není zcela pravdou, že smlouva byla ze strany žalobkyně po celou dobu naprosto bezvýhradně plněna. Podle smlouvy měla být výstavba projektu původně dokončena do 30. 11. 2014. Z důvodu opoždění prací byl dodatkem smlouvy ze dne 14. 10. 2014 žalobkyni povolen odklad termínu dostavby do 30. 6. 2015. Trestní stíhání společníků žalobkyně bylo zahájeno dne 15. 4. 2015, kontrola pak započala v létě 2015 a výzvou ze dne 26. 8. 2015 byla žalobkyně vyzvána k vysvětlení nesrovnalostí v účetních výkazech. V tomto časovém období stavba podle kontrolních zjištění stále nebyla dokončena. Navíc byly při kontrole zjištěny neoprávněné fakturace přesahující 3 800 000,- Kč, tedy že výstavba ne zcela odpovídá fakturovaným nákladům (viz kontrolní protokol ze dne 17. 9. 2015).
66. Ze správního spisu tedy nevyplývá, že by byla výpověď smlouvy prvotní reakcí poskytovatele dotace na nedostatky, a že by žalobkyně do chvíle výpovědi smlouvu bezvýhradně a bez jakýchkoli nedostatků plnila. Nejprve došlo k uzavření dodatku smlouvy o odkladu termínu dostavby, pak v souvislosti se zahájeným trestním stíháním proběhla kontrola a konsekvencí kontrolních zjištění již byla výpověď smlouvy. Vypovězení smlouvy tedy nebylo neproportionální, nebylo okamžitou reakcí rady na prvotní nedopatření a postupem správních orgánů nedošlo k poškození práv žalobkyně nabytých v dobré víře (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 Afs 50/2018-72). Faktem sice je, že nedostatky spočívající v

nedodržení termínu a neoprávněné fakturaci rada ve výpovědi smlouvy jako důvod výpovědi nezmiňuje, tyto skutečnosti však byly zjištěny kontrolou a jsou zaznamenány v protokolech a zmiňuje se o nich i žalovaný na str. 12 napadeného rozhodnutí. Žalobkyně správnost těchto závěrů nikterak nedokázala znegovat. K utvoření závěru o tom, že žalobkyně smlouvu bezvýhradně neplnila, jak tvrdila, tyto podklady plně dostačují. Jak navíc sama žalobkyně opakovaně uvedla, projekt nakonec dokončila, tudíž jí zásadní újma ani nevznikla. Skutečnost, že se díky výpovědi smlouvy dostala do potíží spojených s dodávkami apod., zapříčinili společně žalobkyně tím, že se snažili zpětně změnit formu své investice do společnosti RADEAN s.r.o., namísto aby například s podáním žádosti posečkali a příplatky mimo základní kapitál vykazali až za účetní období 2012.

67. Případná není ani argumentace obsažená ve *třetím žalobním bodu*. Předně je adekvátní poznamenat, že pokud má žalobkyně za to, že předmětná veřejnoprávní smlouva v některém svém ustanovení obchází zákon, měla by se obrátit na příslušný správní orgán s návrhem na přezkum souladu veřejnoprávní smlouvy se zákonem podle ust. § 165 a násl. správního řádu. Vzhledem k tomu, že žalovaný ani poskytovatel dotace se touto argumentací v tomto případě nezabývaly, neboť nebyla žalobkyní v průběhu správního řízení vznesena, není tato otázka předmětem tohoto soudního přezkumu; soulad veřejnoprávní smlouvy se zákonem případně musí v tomto kontextu nejprve posoudit příslušný správní orgán v řízení podle § 165 a násl. správního řádu. Podání návrhu na zahájení tohoto řízení není vázáno žádnou lhůtou.
68. Městský soud v tomto směru toliko okrajově odkazuje na rozhodnutí zvláštního senátu Nejvyššího správního soudu č. j. Konf 9/2015-10, v němž je mj. uvedeno, že „...[v] *tomto smyslu je i v oblasti veřejnoprávních smluv představitelná veřejnoprávní obdoba nároků, jakými jsou v oblasti práva soukromého nárok na vydání bezdůvodného obohacení či nárok na náhradu škody. Druhý z uvedených nároků však nelze směřovat s nároky podle zákona č. 82/1998 Sb. S tím ostatně počítá i § 170 správního řádu, podle kterého se při postupu podle části páté upravující veřejnoprávní smlouvy použijí „přiměřeně ustanovení občanského zákoníku, s výjimkou ustanovení o neplatnosti právních jednání a relativní neúčinnosti, ustanovení o odstoupení od smlouvy a odstupném, ustanovení o změně v osobě dlužníka nebo věřitele, nejde-li o právní nástupnictví, ustanovení o postoupení smlouvy a o poukázce a ustanovení o započtení“.* Přiměřené použití občanského zákoníku je tak vyloučeno jen pro taxativně uvedené instituty, mezi nimiž ani bezdůvodné obohacení, ani náhrada škody nejsou uvedeny.“ Městský soud dospěl v návaznosti na výše uvedené k závěru, že při výpovědi veřejnoprávní smlouvy je vrácení již vyplacené dotace, na jejíž poskytnutí žadatel vůbec neměl nárok z důvodu nesplnění kritérií, koncipováno jakožto vrácení bezdůvodného obohacení. Je ostatně zcela nelogické, aby si mohl žadatel ponechat část dotace, která mu byla poskytnuta bez právního důvodu. Předmětné ujednání smlouvy o poskytnutí dotace tak dle názoru městského soudu nemá účinky odstoupení od smlouvy a lze také poznamenat, že podobné ujednání je obsaženo v drtivé většině veřejnoprávních smluv o poskytnutí dotace, které městský soud v dostupných zdrojích dohledal.
69. Obdobně, jako v bodě 58. tohoto odůvodnění, se lze vyjádřit i k doplněné argumentaci žalobkyně (tj. k jejímu podání ze dne 2. 9. 2021, viz body 23. až 28. tohoto odůvodnění). Je sice faktem, že inkriminované daňové řízení souvisí s tímto soudním řízením, nikoli však do tak značné míry a v takových souvislostech, jak uvádí žalobkyně. Městský soud spatřuje souvislost obou řízení pouze v tom, že o výpověď dotační smlouvy se v zásadě opírá předmětné daňové řízení (aktuálně ve fázi vedení řízení o odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru ze dne 13. 11. 2015, č. j. OKN-PRK 12/2015, a proti rozhodnutí rady o zastavení řízení o námitce žalobkyně proti exekucím příkazům ze dne 3. 9. 2019 č. j. OKN-ZAS 12/2015). V případě, že by městský soud dospěl k závěru, že výpověď dotační smlouvy byla neoprávněná, daňové řízení by pozbylo základu, z něhož vyzrálo.
70. V tomto soudním řízení je však úkolem městského soudu posoudit napadené rozhodnutí a okolnosti výpovědi dotační smlouvy, nikoli tvrzené průtahy v daňovém řízení, nebo to, že žalovaný rozšířil v odvolacím řízení proti platebnímu výměru ze dne 13. 11. 2015, č. j. OKN-PRK 12/2015, skutkovou podstatu tvrzeného porušení rozpočtové kázně o další jednání,

k němuž mělo ze strany žalobkyně dojít až po vypovězení dotační smlouvy. V těchto kontextech toto soudní řízení s daňovým řízením nesouvisí; souvislost lze, jak bylo zmíněno, spatřovat maximálně v tom, že žalovaný vyčkával na rozhodnutí městského soudu v této správní věci proto, aby měl postaveno na jisto, zda byla výpověď dotační smlouvy oprávněná či nikoli. Z tohoto důvodu také došlo v daném daňovém řízení k tomu, že dosud nebylo rozhodnuto o odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru ze dne 13. 11. 2015 č. j. OKN-PRK 12/2015. Žalovaný sice měl v mezidobí od podání odvolání proti platebnímu výměru ze dne 13. 11. 2015 č. j. OKN-PRK 12/2015, do podání žaloby v této správní věci, časový prostor na rozhodnutí, v této době však zase probíhalo řízení u Krajského soudu v Ostravě (sp. zn. 65 Af 7/2016) i trestní řízení s jednateli žalobkyně, v nichž se také řešily otázky s daňovým řízením související. Přehlédnout nelze ani skutečnost, že žalobkyně se sice pozastavuje nad tím, že o jejím odvolání proti platebnímu výměru ze dne 13. 11. 2015 č. j. OKN-PRK 12/2015, nebylo rozhodnuto ještě před podáním žaloby v této věci, ale na jiném místě svého podání naopak uvádí, že pokládá za logičtější, aby bylo s rozhodnutím o odvolání proti platebnímu výměru ze dne 13. 11. 2015 č. j. OKN-PRK 12/2015 posečkáno do skončení tohoto soudního řízení. S ohledem na toto soudní řízení žalovaný posečkával i s rozhodnutím o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí rady ze dne 3. 9. 2019, č. j. OKN-ZAS 12/2015, o zastavení řízení o námitce žalobkyně proti exekučním příkazům. Městský soud v každém případě zastává názor, že posoudit tyto námitky žalobkyně musí nejprve žalovaný v daňovém řízení.

71. Žalovaný se podle městského soudu ani dodatečně nesnaží legalizovat výpověď dotační smlouvy tendenčním přidáváním skutkových podstat porušení rozpočtové kázně, k nimž mělo ze strany žalobkyně dojít až po vypovězení dotační smlouvy. Jak je uvedeno v tomto rozsudku, výpověď dotační smlouvy byla adekvátní na základě popsaných důvodů [porušení čl. 16 bodu 3 písm. a) smlouvy]. Otázka, zda se žalobkyně po vypovězení dotační smlouvy dopustila dalšího porušení rozpočtové kázně, není faktorem, který by měl být řešen v tomto soudním řízení, neboť na posouzení napadeného rozhodnutí nemá vliv. Další tvrzené porušení rozpočtové kázně není ani důvodově vázáno na vypovězení smlouvy – k vypovězení smlouvy došlo pouze na základě porušení čl. 16 bodu 3 písm. a) smlouvy, spočívajícího v porušení podmínek pro poskytnutí dotace. Nejedná se tedy o dodatečné rozšiřování výpovědních důvodů. Jak již navíc městský soud naznačil, záležitosti, akcentované žalobkyní v jejím podání ze dne 2. 9. 2021, by měly být posouzeny v samotném daňovém řízení. Městský soud také opakuje, že neprokázání trestné činnosti a zrušení zajišťovacího příkazu správním soudem automaticky neznamená, že trestní stíhání nebylo dostatečně pádným důvodem k zahájení kontroly týkající se plnění dotační smlouvy ze strany žalobkyně a že nemohlo dojít k pochybení žalobkyně na této úrovni.
72. Městský soud se též podivuje tvrzení žalobkyně, že daňové řízení bylo zastaveno, když rozhodnutím rady ze dne 3. 9. 2019 č. j. OKN-ZAS 12/2015 bylo zastaveno nikoli daňové řízení jako celek, nýbrž řízení ve věci námitky žalobkyně uplatněné podle ust. § 159 odst. 1 daňového řádu prostřednictvím podání ze dne 4. 11. 2015 nazvané „*RADEAN s.r.o. – vyjádření nesouhlasu s vydanými exekučními příkazy*“. Důvodem zastavení řízení o námitce žalobkyně byla podle odůvodnění rozhodnutí skutečnost, že toto řízení se stalo bezpředmětným, když daňové exekuce nařízené na základě exekučních příkazů č. j. OKN-001 EX 12/2015 ze dne 12. 10. 2015, č. j. OKN-002 EX 12/2015 ze dne 12. 10. 2015, č. j. OKN-003 EX 12/2015 ze dne 12. 10. 2015, č. j. OKN-004 EX 12/2015 ze dne 12. 5. 2016 a č. j. OKN-005 EX 12/2015 ze dne 12. 5. 2016, byly ukončeny a správce daně vůči daňovému subjektu v předmětné době nevedl žádné exekuční řízení. Rozhodně tedy nedochází k rozšiřování již skončeného daňového řízení, neboť daňové řízení jako celek zastaveno nebylo; zastaveno bylo pouze řízení o námitce žalobkyně proti exekučním příkazům. Žalobkyně rozhodnutí rady ze dne 3. 9. 2019 č. j. OKN-ZAS 12/2015 ve svém podání zcela dezinterpretuje.
73. Podle názoru městského soudu není adekvátní ani námitka žalobkyně, že ohledně rozšíření skutkové podstaty porušení rozpočtové kázně mělo být vydáno samostatné rozhodnutí a žalobkyně neměla být o této skutečnosti jen vyrozuměna přípisem podle ust. § 115 daňového řádu. Podle § 115 odst. 2 daňového řádu [p]rovádí-li odvolací orgán v rámci odvolacího řízení dokazování,

seznámi před vydáním rozhodnutí o odvolání odvolatele se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, které je prokazují, a umožní mu, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřil, popřípadě navrhl provedení dalších důkazních prostředků. Obdobně postupuje odvolací orgán i v případě, kdy dospěje k odlišnému právnímu názoru, než správce daně prvního stupně, a tato změna by ovlivnila rozhodnutí v neprospěch odvolatele.

74. Městský soud shrnuje, že otázky a námitky, které žalobkyně nastiňuje ve svém podání ze dne 2. 9. 2021, s projednávanou žalobou věcně nesouvisí do té míry, že by měly mít vliv na posouzení napadeného rozhodnutí (městský soud se k těmto námitkám však přesto výše stručně vyjádřil v bodech 69. až 73. tohoto odůvodnění). Tyto připomínky žalobkyně by měly být vypořádány žalovaným v odvolacích řízeních, případně uplatněny v žalobách proti rozhodnutím žalovaného o odvoláních proti platebnímu výměru anebo proti rozhodnutí o zastavení řízení o námitce, anebo eventuálně i v další procesní obraně žalobkyně proti tvrzené nečinnosti žalovaného. Jak bylo uvedeno, úkolem městského soudu v tomto řízení není posuzovat okolnosti a zákonnost daňového řízení, které následovalo po výpovědi dotační smlouvy, nýbrž napadené rozhodnutí a okolnosti vypovězení dotační smlouvy. Daňové řízení s tímto soudním řízením souvisí toliko do té míry, že bylo započato na základě vypovězení dotační smlouvy a pro žalovaného je důležité mít postaveno na jisto, zda byla dotační smlouva vypovězena v souladu se zákonem. Podle městského soudu tomu tak bylo.
75. Vzhledem k výše uvedenému městský soud zamítl žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. v celém rozsahu jako nedůvodnou.

VII. Posouzení nákladů řízení

76. O náhradě nákladů soudního řízení městský soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Nebyly zjištěny ani skutečnosti ve smyslu ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., které by odůvodňovaly přiznání nároku na náhradu nákladů soudního řízení osobě zúčastněné na řízení.

VIII. K procesnímu postavení osoby zúčastněné na řízení

77. Osobou zúčastněnou na tomto řízení byla do 31. 12. 2021 Regionální rada regionu soudržnosti Střední Morava. Podle ustanovení čl. I bodu 6. a čl. II bodů 1., 2. a 6. zákona č. 251/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, se stává právním a procesním nástupcem dosavadní osoby zúčastněné na řízení ode dne 1. 1. 2022 Česká republika, za niž jedná ze zákona Ministerstvo pro místní rozvoj.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává do datové schránky u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, popř. v tolika vyhotoveních, podává-li se v listinné podobě, aby jedno zůstalo soudu a každý účastník (včetně osoby zúčastněné na řízení) dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. ledna 2022

JUDr. Jan Ryba, v. r.
předseda senátu